

HEA LAPS

Hind 11 krooni

Kogu maailma kassid

Raketid

Kõike, mida tahad teada rulluiskudest

Ponimäng

Kuidas valmistada seljakotti

Õudselt hea laps

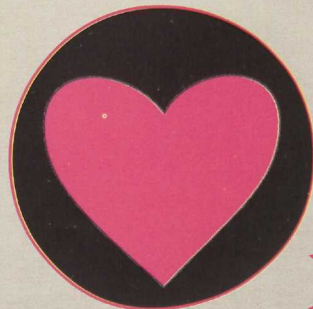

Ivo Linna

Muhust:

Jah, muidugi!
 Olen platsis juba enne laulupidu: esinen 21. juuni õhtul korraldataval Alo Mattiiseni mälestuskontserdil. Minu esimene Tallinnaskäik oligi laulupeole tulek: 1960. aastal oli just uus laululava valmis saanud ja meie sõbraga laulsime siis poiste-kooris. Tallinn paistis meile tohutult suurena, ja trammi nägime ka esmakordselt. Pärast proove hüppasime trammi ja sõitsime kõik liinid algusest lõpuni läbi. Lasnamäele jõudes tekkis väike hirm, et kuidas me sealt tagasi saame, kui äkki tramm enam tagasi ei pööragi. (Meie öömaja oli Koidu tänava koolimajas.) Aga õnneks jõudsime igal õhtul ikka õigesse kohta tagasi!

Kas SINA lähed laulupeole?

Ott (kelle pilt on esikaanel) Jürist:

© Lähen ikka! Jüri mudilaskooriga lähen laululavale ja võib juhtuda, et laulan ka tantsupeol sellist laulu, nagu "Kui sul tuju hea!" Üldiselt on mul enamasti hea tuju. Koolis läheb ka päris hästi, isegi matemaatikas, mis mulle eriti ei meeldi. Meil on õnneks eriti hea klassijuhataja, tema saab aru, et olen vahel päris väsinud, kui tulen Vanalinna Teatriga ringreisilt – mul on osa "Kõmipoe"-lavastuses.

Et kuidas ma lavale sattusin? Kassetifirma juht nägi mind koolis esimesel päeval luuletust lugemas, tema poeg läks siis esimesse klassi. Nojah, ja siis hakkasingi helikassetidel esinema, praeguseks on neid kokku neli.

Kes on su lemmiknäitlejad?

Eestlastest – Jüri Krjukov, muude maade filmidest Silvester Stallone ja Arnold Schwarzenegger. Lemmikfilmideks on "Päevavalgus" ja "Batmani tagasitulek".

Lemmiklauljad?

Ivo Linna, Karl Madis ja Elton John. Tahaksin ise ka natuke raskemaid laule laulda, jorru ajada ei viitsi. "Lõvikuninga laul" on mul peas, aga eks ma laulan teda omamoodi inglise keeles.

Lemmikraamat?

Praegu loen "Bullerby lapsi". "Imekaru" meeldis mulle

Kadri Vörust:

© Käisin esimest korda Tallinnas laulupeol 1989. aastal. Olen käinud pärast seda veel mitmetel laulu- ja tantsupidudel, kuid ainult

vaatamas – ise ma esinenud pole. Praegu ma veel ei tea, kas tulen suvel laulupeole, sest suveplaan pole ma veel teinud.

Sellel pildil olen koos õe Piretiga (tema on fotol paremal, mina vasakul pool) 1994. a. tantsupeol. Istume sellel kiigel, kus Kalev ja Linda kiikusid.

ka. Üldse meeldivad mulle parajalt põnevad asjad. Telekomänge oli mul ka, aga need ajasid pikapeale närvi, tuli nad ära anda...

Sport?

Spordiga ma eriti ei tegele, jalgrattaga ikka sõidan. Ujuda meeldib ka, aga see on kalline ala. Õdesid-vendi mul pole, vahel on sellest kahju, aga kui vaatan, kuidas mõned vennad omavahel kaklevad, siis pole eriti põhjust kahetseda.

Su ema ütles, et laulsid juba kahe aastasel klaveri all lasteaia- ja koolilastega kaasa. Ja üldse olevat sa selline julge ja hakkaja poiss, kes tormab "uksega tuppa".

Ega kiitus sind uhkeks ei aja?

Hm... Kellele siis kiitus ei meeldi! Tegelikult räägivad kõik sugulased ja tuttavad kogu aeg: "Vaata, Ott, et sa uhkeks ei lähe!" Ei lähe ma uhkeks midagi, vahel on päris paha tunne, kui öeldakse: "Oi, kui tubli poiss sa oled! Oi, kui ilusti sa esined!" Siis ei tea, mis nagu peaks tegema...

Muumitrollide varandus

Elasid kord neli muumitrolli, kellel nimedeks Muumipapa, Muumimamma, Muumitroll ja Tusklikupreili. Peale nende elasid seal veel Nuuskmõmik, Sniff, Koduvana ja Piisamrott.

Ühel kenal päeval läksid Muumitroll ja Tusklikupreili jalutama.

"Tulge "Santa Barbara" ajaks tagasi!" hõikas Muumimamma neile järele.

"Mis "Santa Barbara!" Täna on hoopis jalgpall!" torises Muumipapa "Eesti Päevalehe" tagant. Koduvana pani "Eesti Looduse" lauale ja ütles tähtsa näoga: "Selle asemel peaks midagi harivat vaatama. Ma olen seebikatest tüdinud ja mulle ei paku

mingit pinget vaadata meestekarja, kes mingi muna järel jooksevad."

Piisamrott ja Sniff jätsid "Meie Meele" pärast kaklemise ja teatasid, et nemad tahavad hoopis "Benny Hilli" vaadata. Muumitroll ütles Tusklikupreilile: "Oleme otsustanud. Me ei tule selleks ajaks tagasi."

Üksmeelselt hakkasid nad mäest alla sammuma. Mõne aja pärast jõudsid nad kaljude juurde.

"Muumitroll!" kutsus Tusklikupreili. "Vaata siia koopasse, eile seda siin polnud!"

Muumitroll astus koopasse ja ütles: "Järel dan, et keegi on meie salapaiga avastanud!"

Tusklikupreili aga ütles hoopistõre-

damalt: "Mulle pole kunagi Sherlock Holmes meeldinud. Parem vaatame, mis see on."

"Äkki on pomm," kahtles Muumitroll.

"Ära ole loll. Pomme pannakse rahvarohketesse kohtadesse," katkestas Tusklikupreili teda. Nad läksid ligemale. Ese osutus suureks kirstuks. Tusklikupreili tahtis seda otsekohe avada, kuid Muumitroll ütles: "Äkki on seal luukere?"

Tusklikupreili aga läks ja avas kirstu. See oli ääreni kuldmünthe täis.

"Me oleme rikkad!" rõõmustas muidu nii üliettevaatlik Muumitroll. "Viime selle koju!"

Sellega läks kaua, sest kirst oli raske. Lõpuks jõudsid nad siiski koju. Vahepeal oli perekond ühisele otsusele jõudnud ja kõik vaatasid "Kodus ja võõrsil". Nii oli lihtne kirst keldrisse peita. Pärast filmi näitasid trollid leidu telekalembesele perekonnale. Piisamrott sai kerge šoki. Muumimamma seevastu tõi arvuti, asudes koguhinda määrama.

"Me oleme rikkad!" karjus kogu perekond. Ainult Koduvana muheles endamisi. Seda nägi Muumitroll ja küsis Koduvanalt: "Mis viga? Kas rikkus löi pähe?"

"Oh teid lollikesi küll!" naeris Koduvana nüüd päris avalikult. "Täna on ju esimene aprill ja need siin on sama vähe kullast kui mina olen Bill Clinton!"

Kõik kukkusid suurest pettumusest istuli.

"Aga võib-olla ongi nii parem," leidis Muumimamma. "Ja kui me ruttu teeme, siis jõuame "Vaprateks" teleri ette."

See idee võeti suure hurraaga vastu, ja kui seda kirstu keegi leidnud pole, on see seal keldris siiani.

Liina Suvi
Tartu Tamme Gümnaasiumi
VIII a klassist

**Kelle tuulelohe
lendab kõige
kõrgemale – kas
Muumipapa,
Muumitrolli või
väikese My oma?**

Tere, toimetus!

Palun kirjutage, kas ka lapsed võivad hakata kaalu-jälgijateks ja kas see on väga kallis. Olen oma klassis kõige paksem tüdruk ja seepärast ei taha keegi minuga sõber olla. Olen püüdnud mitu päeva järjest nälgida, aga sellest pole kasu olnud. Koolis sunnitakse sööma ja ka ema justkui ei saa aru, kui paha on paks olla. Temal endal pole vist kunagi niisugust muret olnud. Kindlasti on maailmas olemas selliseid rohtusid, mis teeksid kõhnaks, aga kust neid osta saab? Kas apteegist?

Ursula K. (11)

Armas Ursula!

Tõepoolest, nii apteekides kui pudipadi-kioskides võib leida preparaate, mille karpidel ja purkidel väidetakse, et just see aine teeb su niisama saledaks kui mannekeenid. Aga tihti peale on tegemist petukaubaga, millega püütakse kergeusklikelt raha kätte saada, nii et oleks targem "imerohitudes" eemale hoida. Kui Su kehakaal on tõepoolest väga suur, siis tasuks arsti poole pöörduda, sest kaalu jälgijate rühmadesse alaealisi ei võeta. Seda, et päevade kaupa nälgimisest pole tulu, oled juba ise märganud. Esiteks vajad Sa õppimiseks energiat ja võid end näljutamisega päris ära kurnata, teiseks tekib just pika nälgimise järel vastupandamatu soov süüa midagi eriti rammusat

ja paksuks tegevat, ja kolmandaks paneb Su organism viisalt nälgimisele vastu. Piltlikult öeldes: kui magu märkab, et talle seedimistööd ei anta, siis hoiatab ta kogu keha: raske aeg on tulekul, hoidkem nüüd igaks juhuks kümne küünega rasvadest kinni! Märgatav kõhnumine võib tekkida alles siis, kui oled juba üsna nõrgaks jäänud... Ole targem ja tee maole "pettekat": söö rohkesti juurvilja, eriti porgandit ja kapsast – nende seedimisega on maol pidev tööjärg ees ega jätku

aega märgatagi, et keha enam rasva juurde ei saa, vaid hoopistükki kaotab seda. Küll näed, head tulemused ei lase end kaua oodata! Aga selles Sa küll eksid, et priskuse pärast ei taha keegi Sinuga sõbrustada – ega's ole nõnda, et mida kõhnem inimene, seda rohkem on tal sõpru. Kuid kui käid pidevalt oma kehakaalule mõeldes hapu näoga ringi, siis ei kutsu see küll kedagi sõprust sõlmima. Söö porgandit ja naerata, küll siis tekib ka uusi sõpru!

Doktor Tarkpea

● KUJUNDIMÄNG ●

Mõne igava vihmase päeva võid elavamaks muuta sõbraga kujundimängu mängides.

Selleks vajad pliiaatsit, natuke paberit ja fantaasiat.

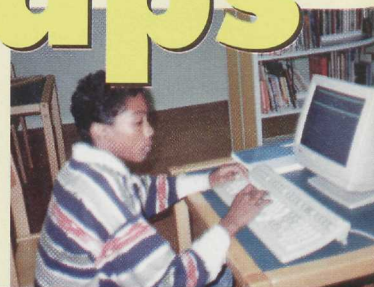
Sirgelda paberile mõni kujund ja lase siis sõbral sellest midagi joonistada. Sõber teeb omakorda paberile mingi sirgelduse ja nüüd on sinu kord mõelda, kas teha sellest roosiõis, siilionu või hoopis Ämblikmees.

Aga siinsest sirgeldusest arendatud joonistus saada toimetusse, ja ära unusta oma nime ega aadressi lisada.

Parimad saavad ju auhinnad!

Hollandlased arvavad, et igal lapsel peab olema tegemist koduloomadega. Maalaste jaoks on see lihtne, kuid linnaoludes ei saa igaüks koera ega kassigi korteris pidada, mis siis veel kitsest või kanast kõnelda.

Linnalaps saab kitse katsuda!

Groningeni linnarahvas tuli aga heale mõttele: linna taga asuvasse vanasse parki rajati laste loomafarm, kuhu kõik lapsed saavad minna loomi vaatama ja nende eest hoolitsema. Farmi juurde saab sõita bussiga, kuid tavaliselt eelistavad hollandlased – nii suured kui väikesed – jalgratast. Neid on igas peres rohkem kui pereliikmeid – vahel võib ju majja sattuda külaline, kes tahab ka kusagile kaasa tulla. Kõige pisemate jaoks kinnitatakse jalgratastele korvitaolised kärud, võetakse söögid-joogid kaasa ning sõidetakse parki.

Ka farmis elavatele lemmikutele võetakse üht-teist kaasa, ja kui see meelest läheb, siis võib farmivärava juures olevast automaadist loomatoidukotikese ka osta.

Aga kui pole head rattasoiduilma, siis armastavad hollandi lapsed raamatuid lugeda. Raamatukogude lasteosakonnad on suured ja rikkalikud, lasteajakirju ilmub vähemasti kuus-seitse tükki. Mõne aja eest oli küll vanematel hirm, et lapsed jäävad vaid koomiksile lugejateks, kuid nüüd on raamat jälle au sees – Madalmaade kuningannagi toetab lasteraamatute avaldamist. Raama-

tukogudest saab laenutada ka videokassette, ja selleks, et meelepärast raamatut või kassetti leida, kasutatakse arvuteid.

Muidugi tegelevad hollandi lapsed ka spordiga – talvel uisutatakse ja suvel on jalgratta kõrval pop jalgpall. Hollandlastele meeldib jalgpall sedavõrd, et kol-

leksionäride jaoks trükitakse kleepsualbumeid, millesse kogutakse vutikuulsuste kleppilte. Aga see poiss, kes pildil oma kleepsualbumit näitab, on hoopis eestlane Kert Tähhe, kelle isa Groningenis Eestile uut laeva ehitab. Kerti kleepsualbumis puudub ainult paar jalgpalluripilti, ja ka hollandi koolis saab poiss hästi hakkama. Ainult üks kord ongi ta ära eksinud ning jalgrattaga kanalisse lennanud. Aga ujumise eest sai Kert koolis diplomi!

♥ **Mis** on kõige suurem raiskamine?
Mustvalge kassi pildistamine, kui fotoaparaadis on värvifilm.

♥ **Millal** avastati mosaiigimäng?
Siis, kui keegi ihnuskoji pillas viiesajakroonise hakklihamasinasse.

♥ **Kes** leiutas torupilli?
Šotlane, kes astus kogemata oma kassi saba peale.

♥ **Miks** on sipelgal öösel külma?
Seepärast et ta pidžaama on kadunud.

♥ **Mis** on ühist jõehobul ja salvrätikul?
Kumbki ei taha süles püsida.

♥ **Mis** vahe on jõehobusel ja salvrätikul?
Jõehobust ei jaksa hästi maast üles tõsta.

♥ **Missugune** on arstiteaduse viimane saavutus?
Ravim, mille jaoks ei ole veel haigust avastatud.

♥ **Kes** on maailma kõige aeglasem kokk?

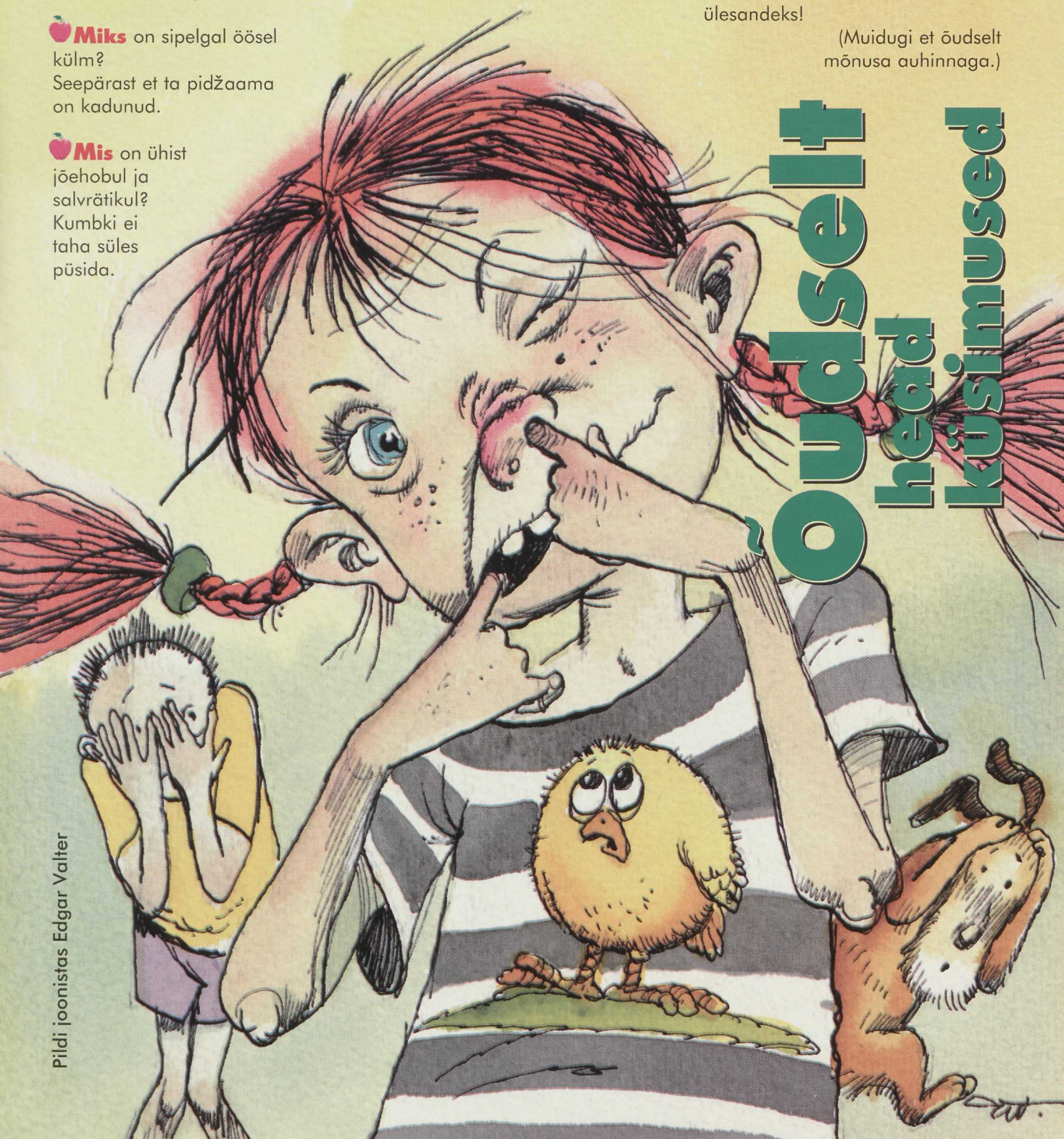
Leonardo da Vinci – ta tegi oma õhtusöömaaega kolm aastat.

♥ **Missugune** on kõige vanem nali?
See, mille üle naerdes sa oma esimesed mähkmed märjaks tegid!

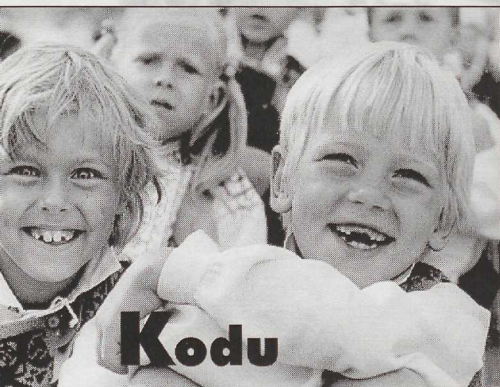
♥ **Missugune** peaks olema maailma parim laps?
See küsimus jäägu kõigile õudseltsi headele lastele koduseks ülesandeks!

(Muidugi et õudseltsi mõnusa ahinnaga.)

Õudseltsi küsimused

**23. juunil
tähistab
eesti rahvas
võidupüha!
Meie kõigi kodud
on siis lipuehtes.**

Kodu

Kodu ei ole lihtsalt maja,
hoone kaitseks külma eest.
Kodu on igaühele vaja,
kodu kasvab su enda seest.

Kodul on sinu enda nägu,
väikese venna vallatu naer,
vanaema kortsus pale,
ema süli ja isa käed.

Kodu me loome endale ise,
loome praegu ja kogu aeg.

Triin Neljandik
Võsu Põhikooli IX klassist

Kalju Suure fotod

• • •

Mul on tore kodu.
Meil on tihti pidu.
varsti vennal sünnipäev,
siis tuleb Katil sünnipäev.
Lõpuks käes on minu päev.
Alati on küünlasära –
suure tordi sööme ära!

Andres Palade
Palivere Põhikooli II klassist

Mu kodu Palivere

Sulle ütlen tere,
mu kodu Palivere!
Siin ma tahan olla,
siia jälle tulla.

Kodus emakene hea,
paremat ma teist ei tea.
Mina õpin, sporti teen,
targemaks pean saama veel.

Kristjan Kaskla
Palivere Põhikooli
II klassist

Kodu

Kollane maja, kuldkollane liivatee randa,
tilluke paik, kuhu rõõmud ja mured võib kanda.
Koht, kus su rumalusi tähele ei panda,
pere, kuhu tahad endast tükikese anda –
see paik on kodu.

Maret Voore
Võsu Põhikooli V klassist

Kodukoht on hea ja soe

Kodukoht on hea ja soe,
mõnus tunne põue poeb.
Kodu on kui linnupesa –
kodus on mu ema-isa.
Kodus on mul kass ja koer,
sest et kodus on neil soe.
Isa on mul tubli mees,
ema aga süüa teeb.
Üldiselt on kodus hea,
ja nii olema ka peab.

Rasmus Sõnajalg
Magdaleena Algekooli
IV klassist

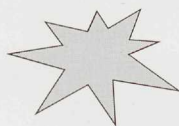
Pudrulaul

Pops, pops, pops,
puder popsub pliidiraul.
Pops, pops, pops,
varsti on ta söögilaul.

Amps, amps, amps,
puder pudrumulku kolib.
Amps, amps, amps,
klimbid pudrust välja sorin.

Tolks, tolks, tolks,
puder kukub kõhupõhja,
tolks, tolks, tolks,
ühte suurde pudrukuhja –
tolks, tolks, tolks!

Laur Lomper

Tort ja kört

Laua peal on tort ja kört.
Tordile ei meeldi kört.
Kördile ei meeldi tort.
Kumb meile meeldib rohkem?
Eks ikka tort!

Ele-Reet Ehelaid
Magdaleena Algekooli
III klassist

Moosisai

Ema keedab meile sööki.
Mina piilun hetkeks kööki.
Vennal käes on moosisai.
Kust ta selle kätte sai?

Kaija Kaldvee
Palivere Põhikooli
II klassist

Tere, lemmik!

**Lehm on must,
aga piim on valge!
(Pildistas Melisse
Chalvin Pariisist)**

Mutt

Elas kord üks väike mutt, oli täitsa vahva kutt – tantsis ja trallitas, veel ka kukerpallitas.

Ühel päeval mõtles mutt: "Kui ma olen vahva kutt, võiksin midagi ma teha – näiteks osta endal' reha!"

Siis ta läks ja ostis reha. Mida sellega küll teha? Keeras, väänas, sikutas ja siis lõpuks pikutas.

"Ostaks parem labida – sellega siis kaevaks ma! Teeksin endal' uhke maja, kaevaks käike üle saja..."

Aga meie vahva mutt oli laisk ja hooplev kutt – parem tantsis, trallitas ja ka kukerpallitas.

Mariann Jalakas Rakverest

Mu unistus

Mu unistus on selline: on karvane ja kollane. Mu unistus on saada koer, kes kohe minu sülle poeb.

Tal nimeks panen Nässuke, kuid ta ei ole krässuke. Ta oleks ilus armas koer, kes kohe minu sülle poeb.

Tiina Sinisoo Rakverest

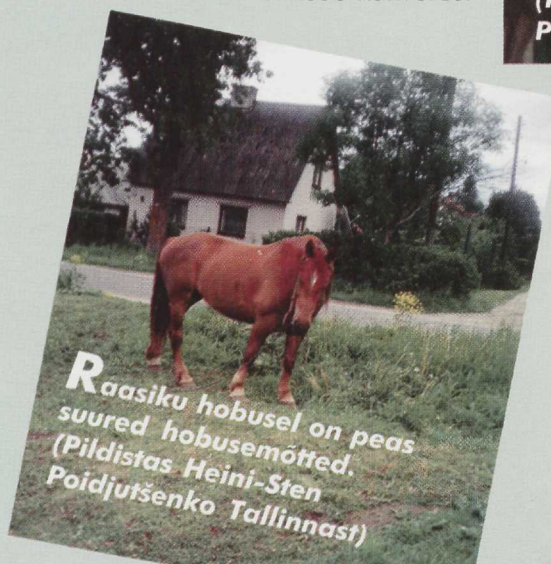

Pontu ütleb väikesele Kristjanile: "Tere-tere!"
(Pildistas Heini-Sten Poidjutšenko)

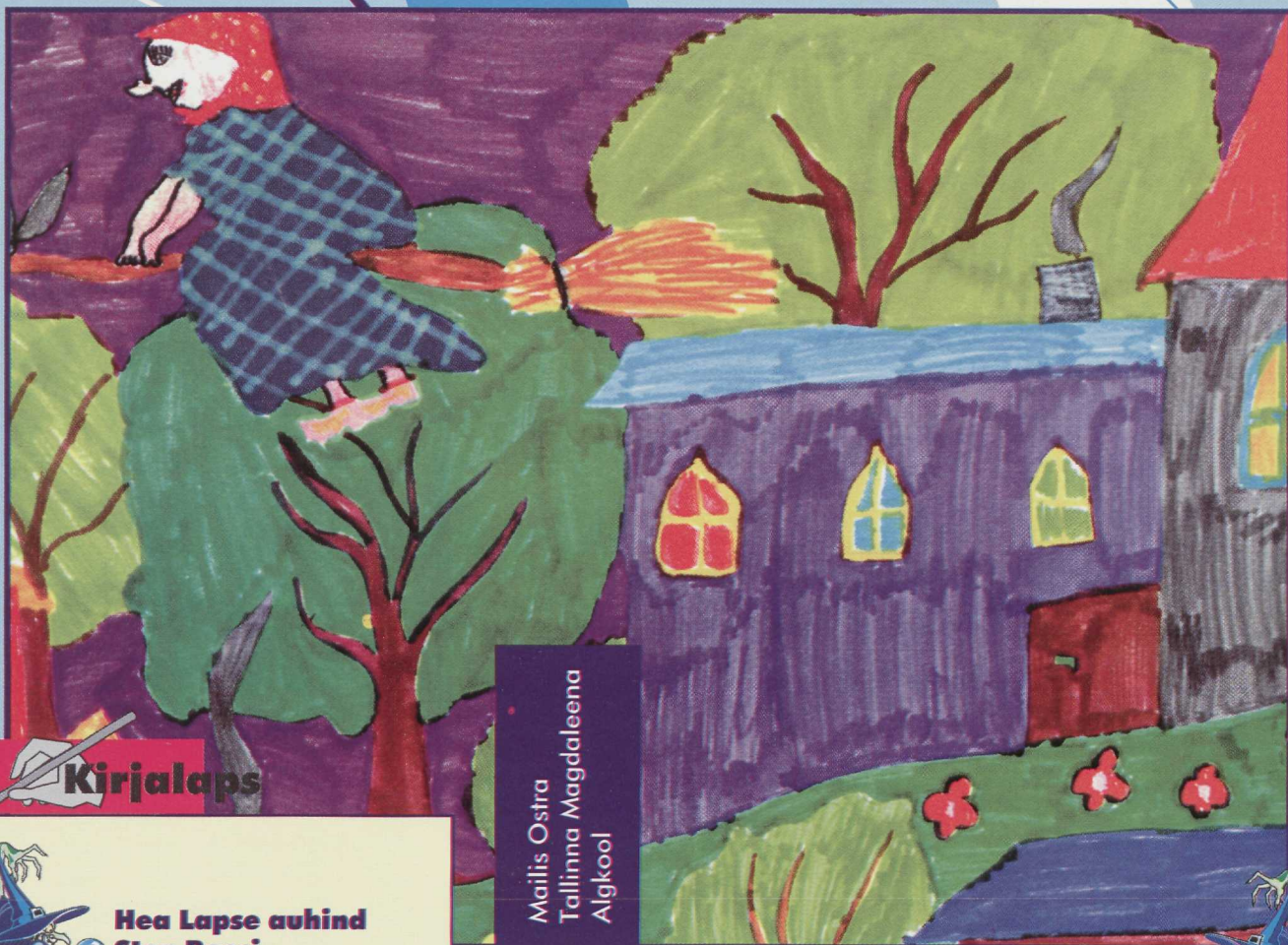
Rott

Meie isa onu tuli eile koju. Tal oli käes kott, seal sees oli rott. Ta võttis puuri ja viis selle kuuri, kus elas väike Juuri.

Martin Kalt Tallinnast

Raasiku hobusel on peas suured hobusemõtted.
(Pildistas Heini-Sten Poidjutšenko Tallinnast)

Mailis Ostra
Tallinna Magdaleena
Algkool

Kirjalaps

**Hea Lapse auhind
Sten Roosi
muinasjutuvõistlusel**

Hea nõid

Sügaval paksus metsas elas Hea Nõid. Ta ravis ja aitas kõiki, kes abi vajasid.

Ükskord pani Paha Poiss talle ukse kõrvale hariliku luua. Hea nõid pidi just Tallinna sõitma, ta võttis ukse kõrvalt luua... kuid oh õnnetust! Luud ei tõusnud õhku! Hea Nõid sai aru, et luud on vahetatud ning ta tahtis Paha Poissi õpetada. Hea Nõid nõidus Paha Poisi seaks. Poisi ema ehmatas seda nähes end siniseks. Poiss vaatas ema ja ruigas, Heal Nõial hakkas neist kahju, ta nõidus sea uuesti poisiks, kellest nüüd sai hulga parem laps. Ning ta ema ei olnud ka enam sinine.

6aastane Rait Õunapuu
Järva-Jaanist

**II preemia Steni
muinasjutuvõistlusel**

Väike tont

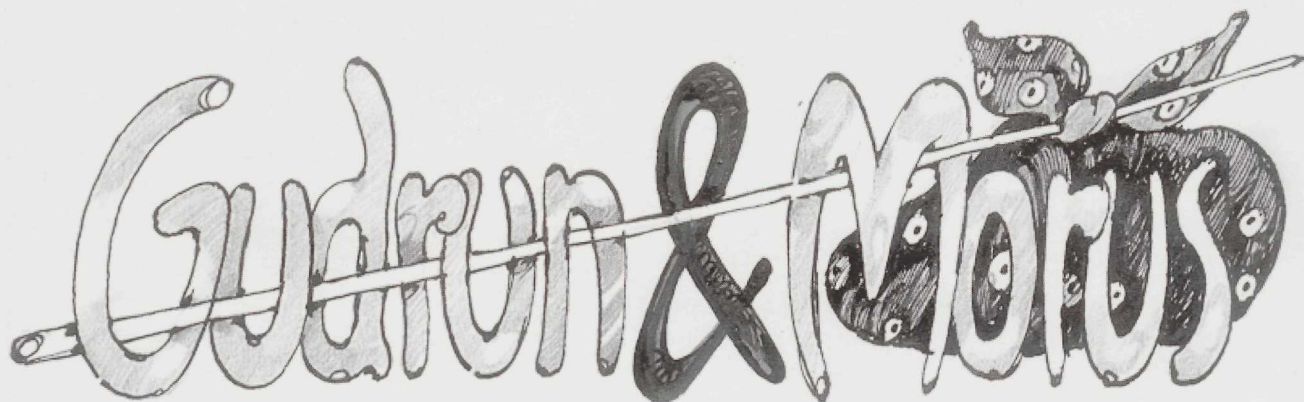
On olemas palju tonte. Ühed on suured ja hirmsad – vähemalt enda arvates –, kuid on ka väikesi tonte, kes samuti usuvad end olevat suured ja võimsad.

Üks väike, õige väike armetu tondike elas raamatukapi all. Talle meeldisid hirmsasti tähed ja et raamatukapis, mille all ta elas, oli üks täheatlas, uuris ta seda ja sai rohkem teada tähtedest.

Ühel ilusal ööl ringi lennates märkas ta linna. Talle tundus, et linnatuled on tähed ja nendeni saab lennata. Tont lendas ja lendas ja jõudis viimaks kohale ning oli väga kurb, kui nägi, et tähed osutusid hoopis linnatuledeks. Ta lendas linnas ringi, lootes midagi huvitavat leida ja tegi ka mõned vembud, sest milline tont vempusid ei teeks? Tont riputas kellegi nahktagi lipuvarda otsa, lasi linnapea “Mercedese” kummid tühjaks ja pumpas bensiini paagist välja. Sidus politseiniku koeral saba sõlme ja leidis mingi huvitava elektrikapi, millele oli joonistatud suur ilus punane siksakiline nool. Ta lülitas elektrivõrgust välja pool linna ning sai nii kõvasti elektrit, et muutus helendavaks ja säravaks. Tont kahetses veel, et ta polnud kanalisatsiooni umbe ajanud, kasutades selleks koolist pärit klassipäevikuid.

Nüüd ei saanud tont seda enam teha, sest ta muutus aina heledamaks ja heledamaks. Ta muutus täheks, ilusaks suureks täheks, olemata kurb, et tont enam olla ei saa. Ei, ta oli väga rõõmus, et oli täht. Talle meeldisid tähed, ja nüüd oli ta ise täheks saanud.

Madis Reinumägi Tornimäelt

Maarja Vaino

Algus "Heas Lapses" 3/97

"Ega sa ometi tema-
ga kaasa ei taha
minna? Ta veab
meid kuhugi met-
sa – võib-olla on ta mingi jõugu koer,
ja sedasi välja õpetatud, et inimesi
metsa meelitada? Mina küll ei kavat-
se kuskile minna ja soovitan sulle
sama!"

Noormees seisis hetke kahevahel
olles.

"Hea küll," lausus ta siis, "jää sina
siia, ära kuhugi mine, et ma vaja-
duse korral sind siit leiaksin."

Tütarlaps tahtis vastu vaielda, kuid
noormees hüüdis juba koerale: "Tu-
len, tulen!" ja läks Moruse poole, kes
teepervel ärevusest kiunuma oli ha-
kanud. Nähes, et talle järgnetakse,
pistis koer vingudes jooksmas, aeg-
ajalt üle ola kontrollides, ega ini-
mene temast maha ole jäänud.

Maja oli endiselt vaikne ja jahe
ning Morus lipsas kõhklemata tüd-
rku tuppa, noormees järel. Gudrun
polnud liigahtanudki. Ta oli näost
väga kahvatu ning noormehele oli
kohe selge, et tüdruk on haige. Aega
viimata mässis noormees Gudruni
teki sisse, haaras sülle ning asus
linna poole teele. Kõhn keha tema
kätel ei kujutanud endast just rasket
Morus, kes talle alatihtigi jalgu jäi, kui
noormehe najale püsti proovis hüpa-
ta.

Neiu seisis seal, kuhu oli jäänud,
ning oma kaaslast sellise kandami-
ga nähes sattus nii suurde segadusse,
et noormees pidi tükk aega tema ra-

hustamisega tegelema. Siis kiirusta-
sid nad veidi eemal pargitud auto
juurde ja kihutasid lähimasse haig-
lasse. Tütarlapse olukorra pärast mu-
retsedes kiirustasid mõlemad haig-
lauksest sisse aga märganudki, et
nendega kaasa sõrkinud Morus aeti
halastamatult hoonest välja. Asjatult
proovis koer üha uuesti ja uuesti sisse-
välja käivate inimeste vahelt haiglasse
tagasi lipsata – koera järjekindlusest
tüdinud vanemõde nähvas talle vii-
maks joonlauaga koonu pihta para-
ja vopsu ning ajas koera taas ukse
taha. Morus istus maja ees olevale
muruplatsile ja jälgis, kuidas inimesed
endiselt ustest edasi-tagasi käisid. Ta
ei suutnud aru saada, millega oli ära
teeninud sellise alandava käitumise
ning miks teda ei lasta perenaise
juurde. Ahastuses tõusis koer kord
püsti, kord istus, maldamata paigal
püsida ning teadmata, mida teha.
Viimaks märkasta noormeest ja neidu
klaasustest väljumast ning tormas
nende juurde. Kuid Gudrunit polnud
enam nendega. Ärevuses jooksis
Morus ühe juurest teise juurde, ning
nähes, et kumbki ei suvatse talle vas-
tust anda, istus maa ja hakkas kileda
häälega haukuma. Mõõduvate ini-
meste pahaste pilkude vältimiseks oli
noormees lõpuks sunnitud koera ette
kükutama. Ta ütles: "Sinu perenaine
jäi sinna valgesse majja ja on heades
kätes. Tema olukord on küll vilets,
aga mitte kriitiline, nii et küll ta varsti
välja saab."

Noormees vaatas Morust mõtlikult
pisut aega ning lisis: "Peaksime vist

tema eest ka veidi hoolt kandma, kui
end sellesse asjasse juba segasime.
Ma tean ühte koerte turvapaika, vii-
me ta õige sinna."

Neiu vastuväidetest hoolimata kra-
bas ta koera kaelarihmast kinni ja
vedas ta nii kiiresti autosse, et Morus
ei jõudnud õieti reageeridagi, kui ta
juba tagaistmel oli ja noormees käi-
vitas auto. Moruse uksekaapimine
ega haukumine tehtud otsust ei mõ-
jutanud – kindlameelselt juhiti masin
koerte varjupaika viivale teele.

Aedik, kuhu Morus paigutati, oli
üsna väike. Seda tuli veel jagada
kahe koeraga, kes kohe tutvust sobi-
tama asutasid. Morus vastas nende
tervistele, kuid ei hoolinud kuigivõrd
seltskonnast. Eriti tüütu oli talle
kemplemine, kes on karjajuhiks, kui-
gi harilikult tegi talle heameelt teiste-
le koertele koht kätte näidata. Mo-
rusele polnud oma autoriteedi kaits-
mine probleemiks, kuid praegu tun-
dus see koertele muidu nii tähtis toi-
ming kõrvalisena, kuna ta suutis
mõelda ainult Gudrunile. Ta jooksis
piki aediku äärt edasi-tagasi, kaapis
ust ning üritas aia üle hüpata, kuid
ükski katse ei andnud tulemusi – ta oli
vang ja pidi selleks ka jääma. Nõutult
vaatas koer taevasse, kus rahulikult
laiutas kollane täiskuu, ning valas
oma mure pikka ja ahastavasse ulgu.

Gudrun avas tasahaaval silmad

ning vaatas ringi. Võttis tükk aega, enne kui talle meenusid hiljutised sündmused. Seda, kus ta oli ja kuidas sinna sattus, ei mäletanud ta ka kõige pingelisema ajutöö peale. Hoolikamalt ruumi silmitsedes oli tüdrukule selge, et ta viibib haiglas. Gudrunit ei vaevanudki nii väga küsimus, miks ja kes ta siia tõi. Talle valmistas hoopis suuremat südamevalu see, et ta ei teadnud Morusest midagi. Paar korda koera nime öelnud, kustust ta niigi imepisike olnud lootus, et vahest on koer tema voodi all või mujal palatis. Mõte, et Morus võiks arvata, et Gudrun ta maha jättis, oli tüdrukule talumatu. Erilist lohutust ei pakkunud ka lootus, et ta oli ehk siiski Gudruniga haiglani kaasa tulnud, sest kaugeemale teda ilmselt ei lubatud. Mida ta siis oli teinud – kas majja tagasi läinud või jäänud haigla lähedusse? Et koer teda võiks maha jätta, see ei tulnud Gudrunil kordagi mõttesse. Ta usaldas Morust selleks liiga palju.

“Äkki annab mõni valveõde talle süüa ja ta ootab mind haigla juures?” mõtles tüdruk.

Ta tahtis ennast keerata, et näha, kas kuskil pole mõnda nuppu, millele vajutades õde kutsuda, kuid avastas siis, etta vasak käsi oli tilguti all voodi külge seotud. Ta kobas parema käega seina voodi kõrval ja leidiski pika otsimise peale midagi, mis sõrmede all tundus kellanupuna. Seda mitu korda pikalt vajutanud, laskis ta end lõdvaks ning sulges silmad. Väike pingutus oli pannud pea ringi käima ja ajanud silme eest mustaks. Gudrun lõõtsutas veel ka siis, kui õde paari minuti pärast palatisse astus. Tüdruk avas silmad ning seletas uduselt valget kitlit ja ebamäärast nägu voodi kõrval.

“Kas soovid midagi?” küsis rivendav kogu abivalmilt.

“Ehk te vaataksite, kas välisukse taga ootab üks koer. Kui jah, siis kas te ei viiks talle süüa?” pomises tüdruk ning vajus taas unne.

Õde kehtas arusaamatuses õlgu, vaatas, kas tilgutiga on kõik korras, ja lahkus. Veidi hiljem teatas ta arstile, et tütarlaps viiendast palatist oli korraks teadvusele tulnud, kuid kah-

Kirke joonistus

juks ainult soninud.

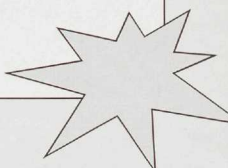
Morus vaatas, kuidas hallis riides kogu aegamisi nende aedikule lähenes. Ta haistis toidulõhna, mis tuli kätkest olevast suurest anumast, ning ta süljenäärmed hakkasid kiiremini tööle. Kogu ei kiirustanud, ta täitis rahulikult iga puuri juures vajaliku arvu kausse, avas aediku ukse ning pani ühe käega koeri eemale hoides kausid aegamisi maha. Seda rituaali kordas ta uuesti ja uuesti, kuni jõudis lõpuks Moruseni. Selle aedikus oli peale tema veel vaid üks koer, kuna teine oli paari päeva eest ära ostetud. Üldse paistsid koerad oma aedikutes üsna tihti vahelduvat ning Morus oma kuu ajaga oli juba üks vanimaid elanikke. Mees, kes söögi tõi, ladus koertele kausid ette ja jäi siis Morust silmitsema.

“Jah,” ütles ta viimaks, “sa oled nii tavalise välimusega, et ma ei imesta sugugi, et sind keegi pole tahtnud osta. Polnud sul vist enne peremeest ja ei vii sind keegi siit ära. Nojah, kulla sõber, homme sel ajal sind siin enam pole... Kuid ma arvan, et sul läheb hästi; arst on meil tubli, nõelatorget vaevalt et üldse tunnend... Kodu-

tu koera elu oleks vist ikka hullem. Aga noh, mis mina sest koeraelust nii väga tean!”

Mees läks järgmisse aedikusse ning jätkas oma monoloogi sealsete asukate ees. Kuigi söögitoojal oli alati kombeks koertega lobiseda, tegi seekord miski mehe olekus ja hääletoonis Moruse valvsaks. Ta kugistas saadud toidu alla, kuid sisemine rahu tuis aina kasvas. Samasugust pakitust oli ta tundnud Gudrunile abitsides – kas tüdruk oli taas hädas? Morus niutsatas perenaisele mõeldes ja jooksis rahutult võrest võreni, kuni peatus lõpuks ukse juures. Ta teadis küll, et pole lootustki, et see avaneks – nii mitmeid kordi seda proovinult ta lihtsalt pidi seda teadma –, kuid mingi aje sunnil hüppas koer siiski esikäppadega uksevõrgu vastu ning surus seda. Uks ei avanenud, kuid logises. Nüüd märkas koer, et riiv oli peaaegu ette tõmbamata, vaid imepisike osa sellest hoidis ust avanemast. Raevukalt hüppas Morus üha uuesti ja uuesti, kuna viimaks riiv järele andis ja uks avaneks.

Järgneb

Rulluisusuvi tulekul

**Pildil Juha Lõmps
(AS JOSPEL)**

Foto: Verner Puhm

Rulluis on sellel suvel kõva sõna, leiab vast igaüks, kes just praegu selle lehekülje siin lahti keeras. Tõesti – rulluis muutub laste ja noorte seas aina populaarsemaks ning varsti ilmselt polegi enam kedagi, kes rullidel mööda hoove ringi ei tuiskaks. Ent milline on üks õige rulluis ja mida rulluisutajal peale uiskude veel vaja läheb, teavad ehk vähesed. Nii, nagu sedagi, kus rulluisudega tohib ja kus ei tohi kohe mitte mingil juhul sõita.

Proovimegi nüüd sulle rulluisu-spetsialist Juha Lõmpsi abiga pisutki sellesse toredasse ajaviitmisvõimalusse valgust tuua.

Odav uisk pole ohutu

Onu Juha alustab oma juttu sellega, et rulluisude soetamisel peab kindlasti arvestama kahe asjaga: uiskude hinna ja kvaliteedi suhtega. Sellepärast et olemas on väga odavaid uiske, mis maksavad 200-300 krooni, kuid mis kipuvad kiiresti purunema, ning uiske, mille hind algab tu-

handest kroonist ja mis on palju vastupidavamad kui odavad. Kindlasti peavad su ema ja isa enne tõsiselt kaaluma, milliseid uiske nad sulle osta jaksavad.

Rulluisud, mis on tehtud kusagil Hiinas või Taiwanis, võivad olla küll odavad ja ilusad, kuid nad ei pruugi pärast kahtekolme sõidutundi enam olla needsamad, mis ostes, teab onu Juha. Seepärast soovitatakse muretseda ikkagi mõnes tuntud Euroopa riigis või Ameerikas valmistatud rulluiske.

Rulliske on kahte tüüpi

Onu Juha räägib, et kasutatakse kahte tüüpi rulliske. Selliseid, mille rattad asetsevad ühes reas ning selliseid, mille rattad asuvad kahes reas kõrvuti. Üherealised uisud on tavaliselt sellised, mille on pidur taga ning mille kolm või neli rattast asuvad üksteise järel. Pidurdada saab sellise uisuga nii, et surud kannu või varbad maha – olenevalt uisust – ning nii võibki seisma jääda. Kuid näiteks päris profid ei kasuta pidurit üldse. Ja ilma pidurita uisk on millegipärast ka kallim, teavad asjatundjad.

Kaherealisel uisul on all neli rattast – kaks kõrvuti. Ja sellistega tehakse rohkem rull-iluuisutamist. Seda uisku soovitatakse rohkem algajatele ning sellel uisul asub pidur ees, varvaste all.

MAANTEEAMET
LIKLUSOHUTUS

Kaherealised uisud on algajale paremad

Noor rullaja jääb püsti mõlema rulluisutüübiga, kui ta need endale esimest korda jalga paneb. Vahe seisneb rohkem sõidutehnikas, arvab onu Juha. Kuid näiteks kogenumad rulluisutajad mujal maailmas eelistavad rohkem kaherealisi uiske, Eestis eelistatakse rohkem üherealisi. Samas on aga kaherealine rulluisik palju manööverdamisvõimelisem kui üherealine. See tähendab, et piruette ja pööreid on kaherealise uisuga parem teha kui üherealisega.

Samuti on kaherealise uisu peal on ka lihtsam sõita. Eriti lapsel, kes alles õpib rulluisutama, sest sellisel uisul väsis jalga palju vähem kui üherealisel.

Seepärast soovitavadi asjatundjad pisematel lastel alguses rulluisutamist õppida kaherealiste uiskudega, sest see on jala jaoks palju sõbralikum ning turvalisem.

Ratas on kõige olulisem

Kõige tähtsam rulluisukude juures on rattad, ütleb onu Juha. Rulluisik on ju selline, et saabas on peal, ja rattad on all. Ja ratas on uisu kõige tähtsam osa. Näiteks plastmassist ratastega rulluisukudel kipuvad rattad asfaldil sõitmisel kiiresti ära kuluma: sõidavad kaks nädalat ja rattaid polegi enam all. Pealegi plastmassist rattad kolisevad, leiab onu Juha. Ka kumm ei ole rulluisu jaoks kõige parem materjal, seegi kipub kiiresti kuluma. Parimad on polüuretaanist valmistatud rattad, mis peavad ikka väga kaua vastu. Ja mida suurema läbimõõduga ratas on, seda parem on ka uisk.

Nööriidega uisud on kõige kindlamad

Rulluisu ülemise osa ehk saapaga tavaliselt midagi hullu ei juhtu. Muidugi, kui saapa kinnitused kehvad ei ole. Ses mõttes on paeltega kinnitusviis palju kindlam kui krõpsuga uiskudel. Esiteks ei lähe paeltega konstruktsioon katki ning ka uisk seisab palju kindlamini jalas. Paeltega uiske eelistavad muuseas ka profid ja sportlased. Lugeja kipub ehk arvama, et krõpsuga uisud on vingemad, kuid

paelttega uisud on palju vastupidavamad, ohutumad ja pealegi on paelaga uisud ka odavamad.

Kas rulluisik on liiklusvahend?

Nüüd, kallis lugeja, ole hästi tähelepanelik, sest see lõik siin on rulluisutaja jaoks kõige olulisem. Tea, et rulluisutaja on täpselt samamoodi liikleja nagu jalakäijagi tänaval. Kuigi

meie liikluseeskirjas ei ole rulluisutaja kohta midagi täpsemalt öeldud, peab ta siiski arvestama samade nõuetega, mis jalakäijagi.

See tähendab, et sõiduteele autode ette ei tohi rulluisukudega mitte mingil juhul vurada. Sest kes meist ikka sooviks ilusat suve mööda saata haiglavoodis, käed-jalad kipsis.

Arvan, et Eestimaa linnades on selliseid liikluseks suletud hoove, parke ja väljakuid küll, kus rulluisutaja rahulikult liikuda või rulluisuhokit mängida saab.

Niisamuti peaksid kõnniteel uisutades alati arvestama jalakäijatega, et sa neile otsa ei põrutaks. Kui sõidad rulluisukudega, siis on sinu liikumine jalakäija omast palju kiirem, ja kui jalakäija sulle ette satub, võivad ka selle kokkupõrke tagajärjed üsna õnnetud olla. Ja seda nii sulle kui ka jalakäijale. Kui näed kõnniteel uisutades jalakäijat, vähenda kiirust ning möödu jalakäijast võimalikult ettevaatlikult.

Mida peab rulluisutaja veel meeles pidama?

Iga noor rulluisutaja peaks meeles

pidama sedagi, et alati pannakse uisutama minnakse kiiver pähe, kaetakse vastavate kaitsetega küünarnukid, põlved ning randmed. Need kehaosad kipuvad kukkumisel olema kahjuks just sellised, mis kõige esimesena maad puudutavad ja katki lähevad. Seepärast pea meeles, et kui su vanemad sulle rulluisud ostavad, siis palu neil kindlasti osta ka kiiver ning põlve-, küünarnuki- ja randmekaitsmed.

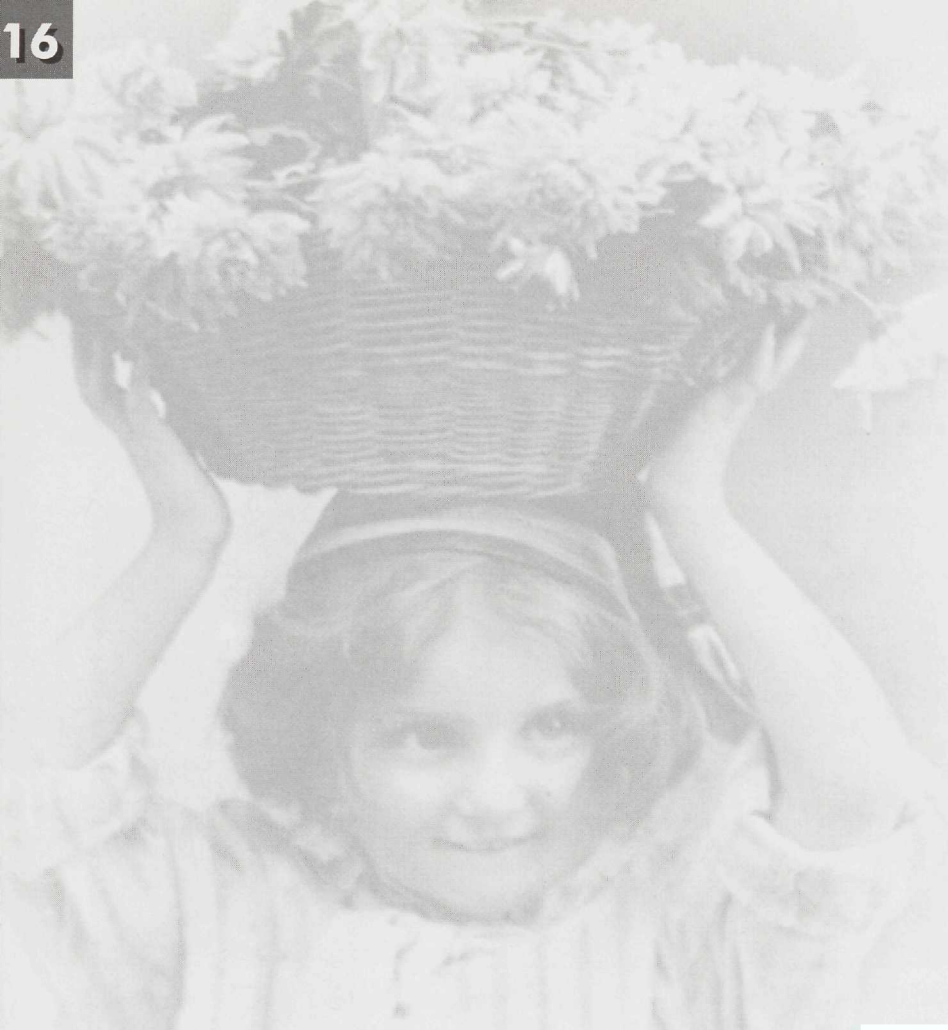
Iga rulluisutaja peaks meeles pidama sedagi, et alati pannakse rullama minnes kiiver pähe, kaetakse vastavate kaitsetega küünarnukid, põlved ning randmed.

Meie noored rulluisutajad ei taha eriti nende asjadega arvestada, kuid nii nagu ikka siin Eestis, hakatakse turvaabinõudele mõtlema alles siis, kui kellelgi on pea lõhki ja kondid purud. Kaitsmed ei ole häbiasi, kallis uisutaja, see on sinu enda tervise huvides. Sellepärast soovitame ikkagi uiske ostes ka kõik vastavad kaitsmed hankida, sest parem karta, kui kahetseda.

Rulluisukudele ja rullama!

Uisutatakse rulluisukudega üsnagi samamoodi, nagu talviste uiskudega jõöl – tuleb vaid jalgadega hoog sisse lüüa ja tasakaalu hoida. Erinevus talvisest uisutamisest seisneb siiski pidurdamises ning käänakute ja pöörete tegemisel. Nii et varu kõigepealt kannatust põhiliste uisuliigutuste selgeks tegemisel enne, kui sõpradega kuhugi platsile või parki vurama lähed.

**TOREDAT RULLUISUSUVE!
Hundionu**

Seekord puistavad värssse
oma salmikuist Piret ja Kadri
Raudvere Võrust.

Elu on kool –
vahel pipar ja sool!

Ilusad ilmad,
sinised silmad!
Vallatu plika
oled sa ikka!

Elu ilmas kui lind,
pea meeles ka mind.
Kui pulmad teed sa,
siis kutsu mind ka!

Elu ilmas kui mees,
pekka poisse panniga,
ning kui sellest on veel vähe,
anna kastruliga pähe!

Mu nimi alatiseks pea sa meeles
ja seda korda mitmes keeles,
sest sellist tüdrukut kui mina
veel vaevalt elus kohtad sina!

Sa, valge peaga plika,
mul meeles seisad ikka.
Sul peas on valged lokid
ja jalas mustad sokid.

Meie lapsur, pikk kui niit,
tõi koju mitu viit.

Kontrolltöö, pime öö,
vihik ees, kaks on sees.
Ema nutab, silmad vees,
isa kiidab: "Täitsamees!"

Ara ole liiga ahne,
muidu unes näed sa ahve.

Jänesel on jäme pea,
rohkem salme ma ei tea.

Salmikulood

Elu hästi, sure püsti,
pane jalad prügikasti!

Need kolm lille sulle,
jää ikka sõbraks mulle!

Verijärves palju kalu,
osa neist on latikad.
Meie klassis palju poisse,
osa neist on tatikad.

Sü elus kõik päevad
on kaunid ja head,
kui tõelisest sõprusest
lugu sa pead.

Põhjataevas palju tähti –
üks neist kõige ilusam.
Meie klassis palju lapsi –
sina kõige ilusam!

Tütarlapsed rumalad,
ei nad karda jumalat.
Pikki patse kannavad,
poistel' musi annavad.

Oh, ära lenda, lapsur,
kui liblik õielt õiele.
ka õiel okkad olemas,
ei tea, kus õiekobaras.

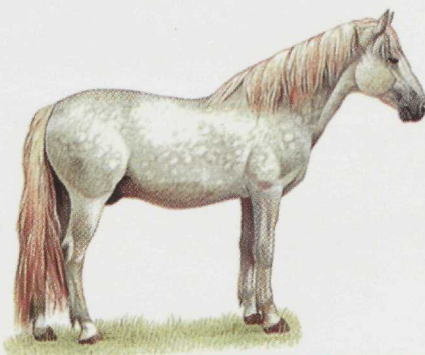
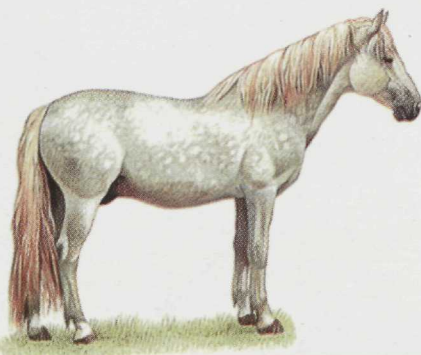

Tüdrukud kui roosiõied,
silma peas kui sinililled.
Vaata aga keskelt läbi –
süda sees kui kuusekäbi.

Tuhat väikest valget kassi
tantsigu su ümber valssi.
Ärgu iial õelgu tere
sulle musta kassi pere!

Ilu- ja mälumäng

Triibu-Liine

tuli mõttele, et nukkude asemel võiks vahel mälu teritada hoopis suksudega. Mängureeglid jäävad endiseks, võiksid ainult kaardid panna erinevatesse ümbrikesse – siis on tulevikus hea vaadata ja valida, kumba mängu parajasti mängida soovid. Ja ära unusta kaartidele paksu paberit või pappi taha kleepida!

1. Exmoore'i poni

Kõrgus: kuni 130 cm

Suurbritannia vanim ponitõug. Exmoore'is võib praegugi kohata poolmetsikute ponide karju. Ratsutusponina laste suurim lemmik.

2. Falabella

Kõrgus: alla 70 cm.

Pisiponi on pärit Argentiinast. See pika siidise lakaga poni pole küll kuigi tugev, kuid tal on see-eest hea ja pai iseloom.

3. Ameerika poni

Kõrgus: 117 - 132 cm.

Uus, mitmetõu ristamise teel saadud ponitõug. Sobib hästi lastele ratsutamise õppimiseks.

4. Connemara poni

Kõrgus: 132 - 147 cm

See välejalgne ponitõug on pärit Iirimaaalt, kuid arvatakse, et ta esivanemate seas on nii hispaania kui arabia hobuseid.

5. Kaspia poni

Kõrgus: 100 - 120 cm.

Sellel ponil on küll väike kasv, kuid pikad jalad, mistõttu on ta hea hüppaja. Pärit on see tõug Iraanist.

Ponide suurimaks kõrguseks on 147 cm – seda mõõdetakse maast turjani. Mõned ponitõud elavad praegugi karjadena metsades, nõmmedel ja mäestikualadel. Enamjagu ponidest on siiski kodustatud ja neid peetakse nii ratsude kui lemmikloomadena.

Epudrilla

**Ole julge
ja kirev –
tulemas on
värvisuvi!**

Kaubamaja: Sokos
kleit 443.-
tennised 177.-

**TÄHELEPANU
TÜDRUKUD!**

Kui täidate selle kupongi ning saadate juunikuu
jooksul "Hea Lapse" toimetusse, siis ootab
teid üllatus. Nimelt loosime kupongi saatjate vahel
välja topi ja retuusid!

Nimi: _____

Kui pikk Sa oled: _____

Aadress ja telefon: _____

Kaubamaja: Sokos
retuusid 182.-
top 135.-

Fotod: Verner Puhm

Meie hea

LEELO TUNGAL

☼ Lemmikraamat lapsepõlves?

Neid oli palju, sest hakkasin varakult lugema. Alguses lugesin enamasti luuleraamatuid (F.Kotta "Vaata, mis juhtus", "Tublid loomad"), siis muinasjutte ("Onu Remuse jutud", "Helepunane lilleke"), hiljem seiklusjutte (Jules Verne'i "Seitsmeteistkümneaastane kapten" ja "Kapten Granti lapsed").

☼ Lemmiktoit?

Tõsistest toitudest ahjus küpsetatud hea värske kala, magustoitudest vaarikakompott, jäätis ning igasugused puuviljad ja marjad, välja arvatud maasikad, mida ma kahjuks ei saa süüa.

☼ Lemmikvärv?

Kollane. Taevasinine.

☼ Lemmik tund koolis?

Neid oli mitu. Joonistamine ja laulmine põhikoolis, keskkoolis kirjandus ja bioloogia.

☼ Kõige ebameeldivam tund?

Põhikoolis matemaatika, keskkoolis trigonomeetria ja kehaline kasvatus (rööbaspuud!)

☼ Kas Sul on eeskujusid või lemmikangelasi?

Imetlen Betti Alveri, Marie Underi ja Marina Tsvetajeva luulet. Lemmikangelane oli lapsepõlves Kalle Blomkvist, praegu – koolipoiss Juku.

☼ Kas oled saanud kahte? Missuguses õppeaines?

Jah – rööbaspuudel vabimise ja trigos nurkade mõõtmise eest. Nurgelised asjad mulle ei sobi...

☼ Parim sõber koolis? Praegu?

Pinginaabrid Hilja, Aita ja Juta. Praegu – mu oma tütre ja mees. Aga häid sõpru on mul veel mitu tükki, heade inimestega on eluaeg vedanud!

☼ Kelleks tahtsid saada?

Algul pesunaiseks (soe vesi ja seebivaht!), pärast õpetajaks (väikesed toredad lapsed!), lõpuks kirjanikuks. Kirjutamisest ei saa mul kunagi isu täis, enamini lõpeb aeg otsa!

☼ Sinu ilusaim päev lapsepõlves?

Ilusaid päevi oli rohkem kui nirusid. Olin kohutavalt õnnelik, kui linna minnes isaga loomaaias käisime. Mu isa oli seda sorti jahimees, kes tegi suvel metsloomadele heina ja lehtpuuvihtasid. Ta armastas ja tundis loomi ning äratas minuski nende vastu huvi. Loomaaias oleksin võinud olla hommikust õhtuni! Aga küllap oli siiski kõige õnnelikum see suvepäev, kui mu ema külmalt maalt vangilaagrist tagasi tuli – veidi enne mu kaheksandat sünnipäeva. Kuigi isaga kahekesi elades oli mul kõvasti rohkem vabadust, muutus elu ema tagasitulekuga justkui kindlamaks ja julgemaks.

☼ Kas Sul on lapsi?

Mis on nende nimed?

Mul on kolm tütar. Nad on juba minust pikemad, ning kaks vanemat opivad juba ülikoolides – Maarja on inglise filoloog, Kirke õpib skulptuuri ja Anna-Magdaleena lõpetab tänavu loodetavasti keskkooli.

☼ Millega tegeleksid, kui oleksid praegu laps?

Arvan, et õpiksin nii paljusid võõr-

keeli kui vähegi võimalik. Kui olin koolilaps, siis polnud võimalust võõrkeeli (peale vene keele) praktiseerida, praegustel lastel aga on ees igasuguseid reise ja matku. Rändamine, uute kohtade ja inimeste nägemine on mulle väga meele järele, ja nüüd on mu elu liiga tegevusrohke selleks, et korralikult ära õppida näiteks saksa keel, millest ma ülikoolis eriti ei hoolinud. Oma sealtkandi sõpradega kõnelen inglise keeles, ja ega see õige asi ole. Arvan veel, et loeksin veelgi rohkem raamatuid kui omal ajal lugusin. Ja kardan, et võiksin ka arvutimängude nahka minna – satun nimelt üsna kergesti hoogu ega saa pidama, kui asi põnev tundub. ✨

Löö mind, armas õpetaja!

Löö mind, armas õpetaja,
oma pehme käega!
Häbeneda pole vaja –
ega teised näe ka,
ei sind sega – tee mis teed –
ükski asjalik kolleeg!

Tean, et jalagagi ihkad
vahel sa mind lüüa.
Üksi jäime. Nüüd ehk tihkad?
Pihta saada püüa!
Näen su sügelevast käest:
ihkad lüüa kõigest väest...

Ikka kõhkled? Rahul ole –
mööblit ma ei löhu.
Lööd – ja matsti põrandale
lendan läbi õhu!
Kodus kardad – olgu nii:
kaasa matkale mind vii!

Näen su sõrmel tindiplekki...
Pihupessa puhu –
jälle õiget löögi mekki
proovi saada suhu!
Õpetaja, voodi all
ootab nukralt sind su pall...

Kähku kooli!

Kes kooli siis ei kiirustaks,
kui aega minut on, või kaks!
On kärbse sõiduk õhupall,
ja rotil on rulluisud all,
mutt müttab minna rattata –
jäab hiljaks tingimata ta...

Kool algab, algab! SOS!
Kes tahab hiljaks jääda, kes?
Kaks minutit on aega veel,
ja kõik kooli poole teel:
õps taksoga, kirp taksiga
ja lepatriinu faksiga...

Kirke joonistus

Õpilase eraelu

Homsest peale on püstprismad
põhjata, pindalata.
Näivad suurte poiste kismad
naljakad, mis salata!

Paistab klassijuhataja
noorem, lahkem, ilusam –
rääkida tal pole vaja,
mis on tonn, mis kilogramm.

Homsest peale saavad puhkust
susisevad häälikud.
Konutavad, põsed lohkus,
kapis kooliseelikud.

Suvelmuljeid kogub mälu,
keha päikesest end laeb...
Õpilase eraelu
algab – koolivaheaeg!

↑ See auto kuulub ameeriklasele Harry Bradleyle, kes on ametilt autodisainer. Harry ehitas auto juba keskkoolis. Kui customite ehitamisel varastatakse tavaliselt ideid teiste autode pildidelt, siis seda masinat ehitades pole seda tehtud. Auto mark on Chevrolet ning arvatavasti on ta üks esimesi selles stiilis ehitatud autodest. La Jolla on Harry Bradley sünnilinn, ja selle nime pani mees ka oma customile.

CUSTOM

↑ Selle Chevrolet' ehitas Rootsis elav Ted Mällbin. Uhked tagatuled on pärit Packardist ja auto on värvitud ilusa ja silmatorkava pastellrohelisega.

Seekord tahaksin teile rääkida CUSTOMist – sellest, kuidas ta välja näeb ja kuidas teda ehitatakse. CUSTOMi ehitamisel tehakse auto kerega palju muudatusi – madaldatakse katust, ümardatakse autokere nurki jne. Üldjuhul on pärast kõiki neid muudatusi autot võimatu ära tunda. CUSTOMi juurde kuulub enamasti ka spetsiaalselt selle auto jaoks segatud värv.

↑ See lai auto on ehitatud ümber 4-ukselisest Buickist, mis oli kunagi kuulunud autoomaniku vanaemale. Sellele 16 kuu jooksul ehitatud autole pandi ta värvi järgi nimeks Metsploom.

↓ Siin näeme puhtalt viiekümnendate aastate stiilis ehitatud Fordi. Soomlane Antti Kontkanen on auto ehitamisel eeskujuks võtnud John Waltersi filmi "Cry Babe" – selle filmi peategelane sõitis linnas ringi leekmaalitud mattmusta 51' Ford Sedaniga. Antti ehitas endale täpselt samasuguse auto.

↑ Selline on soomlase Arto Tiitise Buick Custom.

← Mercury Coupe aastast 1950 kuulub inglasele John Reidile.

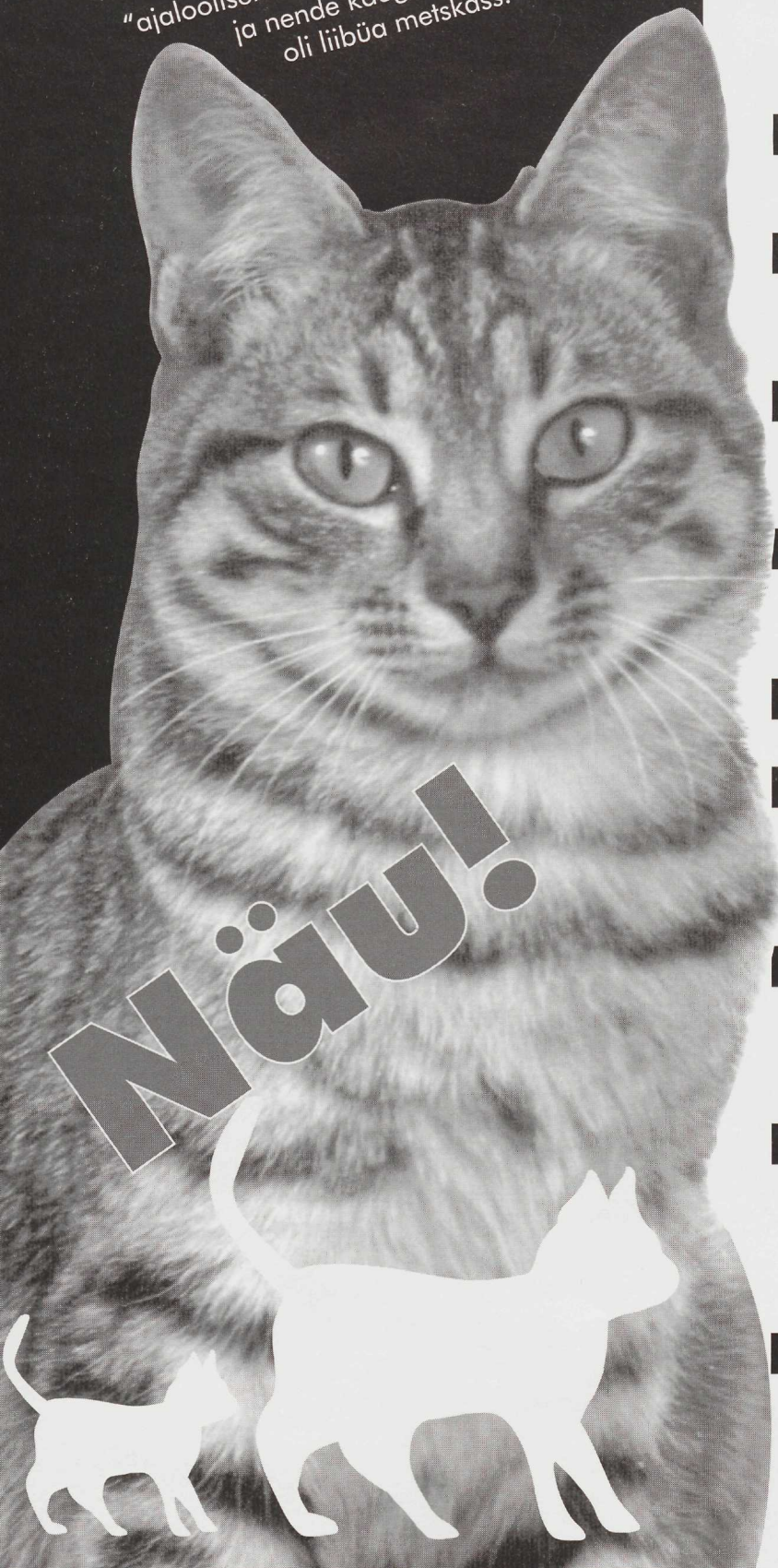
← Selle auto juures näeme katuse madaldamise viimast piiri – madalamaks seda küll enam teha ei saa, kui ei taha iga väiksema künka pärast pead ära lüüa. Auto külgi ja kapotti ilustavaid kujundeid nimetatakse scallopiteks.

PONTIAC CUSTOM

kõige varasemad teated
kodukasside kohta pärinevad
aastast 1500 e. m. a.?
Mõned ajaloolased aga väidavad,
et kassid kodustati veel 500 aasta võrra varem.
Kõigi praeguste kodukasside
"ajalooliseks isamaaks" oli Põhja- Aafrika,
ja nende kauge esivanem
oli liibüa metsskass.

Mäü!

Kas tead, et

Vanas Egiptuses olid kassid pühad loomad. Tulekahju korral päästeti majast kõigepealt kiisu, alles siis muu maine vara. Kui kass suri, siis ajasid kõik pereliikmed leina märgiks kulnud maha. Tähtsa egiptlase surma puhul järgnes kadunukesele teise ilma ka kalli kassi muumia.

Maailma kasse on üritatud loendadaagi. Prantsuse Teaduste Akadeemia andmetel on maailmas umbes 450 miljonit hiirekuningat.

Kõige rohkem kasse (55 miljonit) elab Ameerika Ühendriikides, kiisurekordi teine koht kuulub Indoneesiale, mis on 30 miljoni kassi kodumaa.

Austraalias tuleb iga 10 inimese kohta 9 nurrulööjat, Peruus, Gabonis ja Guyanas pole aga teadlastel õnnestunud leida ainsatki kiisut!

Kõige tihedamalt kassidega asustatud paik maailmas on Madeira saared. Seal näugub igal ruutkilomeetril 100 kassi – loodetavasti mitte kõik korraga!

Pulmade ajal "kontrollib" isakass umbes 7 ja poole kilomeetri suurust territooriumi.

Londonis asuvas Briti muuseumis on ametlikult töötajaskonna hulka arvatud 6 kassi, kelle ülesandeks on eksponaate närida himustavate hiirte kahjutuks tegemine.

Maailma kõige kopsakama kassina on registreeritud austraallase Thomas Wise'i kõuts nimega Himmy. Oma surmatunnil, mis saabus 2. märtsil 1986.a., kaalus see kiisuke 21 kilo ja 300 grammi.

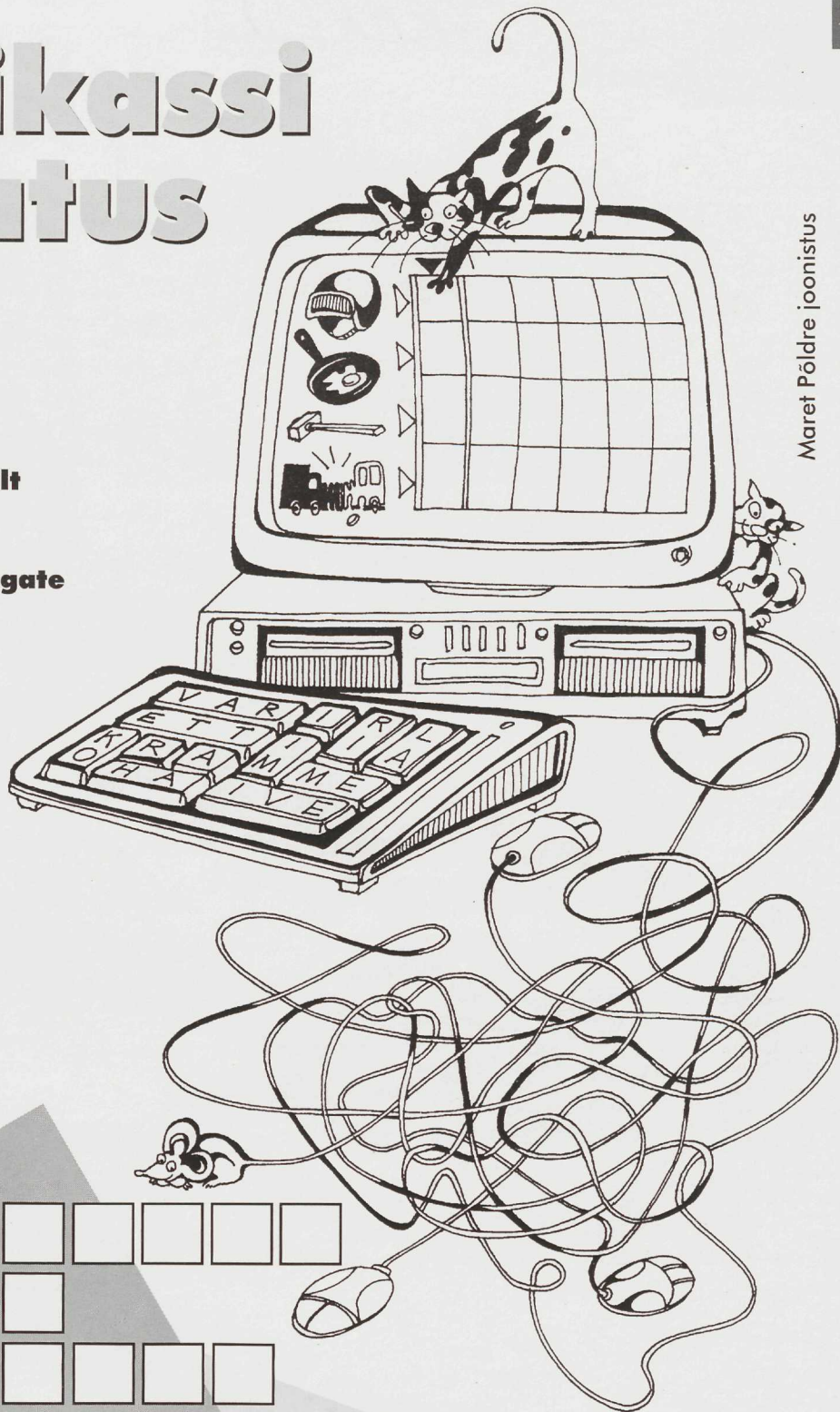
Kassil ei aita pimedas orienteeruda mitte ainult head särasilmad, vaid ka vurrud ja erilised karvakesed, mis kasvavad kiisul peas ja esikäppadel. Ka kõrvad on hiirekuningal kavala ehitusega – need töötavad tal nagu kaks teineteisest sõltumatut lokaatorit!

Euroopa Kassisõprade Föderatsioon, mis loodi 1947.a., on nägujaid klassifitseerides kinnitanud 57 põhilist kassitõugu, millel on mitmeid sadu värvivariatsioone.

Arvutikassi mõistatus

**No mis sa kostad:
hiir Miku otsustas
arvutihireks hakata!
Aita arvutikassidel leida,
missugune "hiir" tegelikult
arvuti juurde kuulub!
Ja kui lahendad ristsõna,
siis saad teada hiirekuningate
lemmikkala nime.**

Maret Põldre joonistus

1. Esmaspäev
2. Joonistama
3. Roheline
4. Lehekülg
5. Ajakiri
6. On (ainsus)
7. Sõber
8. Lõpp

1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							

Ingliskeelse ristsõna
koostas Ahti Mikkor
Kalmetu
Põhikoolist

USUTAVASTI TEAVAD KÕIK, ET VAA-
 LAD POLE KALAD, VAI METAJAD NING
 ON TEGELIKULT PÄRIT HOOPIS KUI-
 VALTMAALT: VANIM SIIANI TEADAOLEV
 – 53 MILJONIT AASTAT TAGASI ELA-
 NUD VAAAL OLI PACICETUS (TEMA
 SÄILMED LEITI NIMELT PAKISTANIST.)
 SAIN ISE SELLEST ALLES ÜSNA HILJUTI
 TEADA, VAREM POLNUD MUL AIMUGI,
 KUIDAS SEE IGIVANAL AJAL ELANUD
 VAAAL VÄLJA NÄGI. NÜÜD MA TEAN, ET
 TA OLÜ ÜSNA TOL AJAL ELANUD KOE-
 RA-EELLASE SARNANE NING ARENE-
 NUD MESONYCHID CONDYLARTH
 NIMELISEST ELUKAST, KES OLÜ UMBES
 20 MEETRI PIKKUNE. ILMSELT OLÜ TA
 ÜSNA RAHUMEELNE NAGU TÄNAPÄE-
 VA VAAALDKI. MUIDE, VAALADEL ON
 ÜKSAINUS TÕSINE VAENLANE – SEE
 ON INIMENE, KES ILMA MINGI VAJA-
 DUSETA HÄVITAB NEID OTSESELT KÜT-
 TIDES VÕIMERESID JA OOKEANEREO-
 TADES JA MÜRGITADES.

KUJI SA VEIDI JÄRELE MÕTLEKSID,
 MIDA SA ISE TEHA SAAKSID, ET LOO-
 DUST PUHTAMANA HOIDA? MEIE, INI-
 MESED, OLEME JUBA KORD SELLISED
 HIRMSAD OLENDID, KESEIMÕTLEJUST
 ERITI TIHTI SELLE PEALE, ET MAAKERA
 POLE MITTE AINULT MEIE KODU.

Thomas Scheileke

MIS juhtus doktor CYBERIGA

(Järg meie märtsinumbris pooleni jäänud loole "Üllatusteplaneet LEGO")

Ingo tõmbas kangi ja ajamasin muutis suunda. Nüüd hakkas masin kiiremini käima ja doktor Cyber sai aru, et keegi on jälle midagi väga tõsist teinud. Ajamasin muutis ootamatult suunda ja viis nad tundmatule planeedile. Seal olid püramiidide taolised tornid, mille juures nad tegid hädamaandumise. Kui nad kolmekesi tundmatule planeedile astusid, märkasid nad kohe sauruste moodi olendeid, kellel olid tiivad. Neil olid ka sarved, ja nad ajasid suust tuld välja. Olendid pidasid doktorit, Timi ja Ingot sissetungijateks. Sõdurid viisid nad kuninga ette ja see mõistis neile kolm aastat vanglakaristust.

Ahvipärdik Ingo sai trellide vahelt välja. Ingo oli kaval: kui valvur magas, võttis ta võtmed ära. Nii pääsesid ka doktor ja Tim vabadesse, kiirustasid ajamasina juurde ning lendasid minema.

Veljo Soome Viiratsist

Hei, LEGOmeister!
Hiljemalt 5. juuliks ootame Sinu kirjutist, joonistust või fotot teemal "Minu parim LEGO mudel"!
Peaauhinnaks LEGO piraadi-laeva komplekt firmalt P. Jahn & Partners Baltic!

Saadetaksegi KUU peale!

Vanasti tähendas kellegi Kuu peale saatmine pisukest pilkamist, aga nüüd, kus inimjalad on juba Kuu peale oma jäljed jätnud, ei maksa nii kindlalt kedagi sinna läkitada – äkki lähebki?

Täheteadlaste ette kerkib aina uusi küsimusi kosmose kohta. Kas inimene saab maanduda Marsil ja kas seal on elu? Kas kosmoses leidub baktereid? Kas Kuu peal on vett? Vastuste saamine neile küsimustele on üpris kallis: näiteks paari aasta eest Jupiteri uurinud Galilei -nimeline kosmoselaev läks maksma 1500 miljonit dollarit... Plaanide kohaselt peaks aga juba juunis startima **Lunar Prospector** nime kandev rakett, mille ülesandeks on koostada Kuu täielik kaart ja uurida, kas Kuu peal leidub vett, samuti on neutronspektromeetriks nimetatud uurimisseadeldise ülesandeks selgitada, kas Kuul leidub polaarjääd ja kas selle taevakeha pinnast vabaneb gaase.

Lähiaastatel on teadlastel plaanis kosmosesse saata ka **Suess-Urey** ja **Venus Multi-probe**'i nimelised uurimiseraketid. Esimese ülesandeks on koguda päikesetuule kübemeid Maast umbes 1,6 miljoni kilomeetri kaugusel.

Eks ole imelik mõelda, et seadeldisi, mis nii kaugel töötavad, juhitakse Maa pealt! Venus Multi-probe peaks Veenusele jõudma 1999.

aasta sügisel, kusjuures enne maandumist (või "veendumist") uurib ta seda planeeti 14 pisiraketi abil. Iga selline rakett lähetab oma saatja kaudu mõõtmistulemused otse Maale.

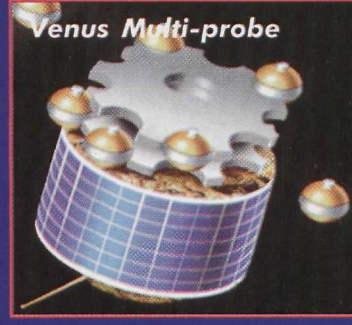
Teadlased on aga konstrueerinud juba ka uusi kosmosuurimismasinaid, mille kaal on vaid 100 kilo ja mille hind töötab kujuneda selliseks, et ka teised maad peale suurriikide jaksaksid neid üles saata. See raketideseeria kannab uhket nime: **New Millenium** – uus aastatuhat! Ega see uus aastatuhat mägede taga olegi!

Lunar Prospector

Suess-Urey

Venus Multi-probe

Doktor Küber

Edgar Valter

NAERU-USS

Kavalaid küsimusi

- ☺ **Mis** on valge ja sinine?
Teksapükse kandev külmkapp.
- ☺ **Kes** on roheline,
kuri ja matemaatikas võitmatu?
Krokodill, kellel on taskuarvuti.
- ☺ **Mida** teeb krokodill siis,
kui loomaia arst paneb talle
sõrme suhu, et krokodilli
hambaid üle lugeda?
Paneb suu kinni ja loeb
loomaarsti sõrmed üle.
- ☺ **Missugune** on arstiteaduse
viimane saavutus?
Ravim, mille jaoks ei ole veel
haigust avastatud.
- ☺ **Missugune** on kõige
vanem nali?
See, mille üle naerdes
sa oma esimesed mähkmed
märjaks tegid!

Eero ja Ville

☺
Kolmeaastane Eero: "Kui mina kasvab suureks onuks, siis Ville kasvab suureks Eeroks ja siis mind on kaks!"

☺
Kaheaastane Ville näeb esimest korda trammi: "See buss on troll!"

☺
Kaheaastane Ville laulumäng: "Kes aias, kes aias? Mis on Ville nimi?"

☺
Nelja-aastane Eero Villele, kes on 2 aastat ja üheksa kuud vana: "Sinu vanuses olin mina juba kolme aastane!"

☺
Ema: "Õhupall lendas Raadile!"
Kolmeaastane Ville: "Õhupall lendas traadile!"

Nelja-aastane Eero: "Ei, Piraadile! Kus see Piraadi on?"

Eero & Ville ütlemisi kirjutas üles nende ema Valeria Ränik

Magus laulupidu.
Mare Leitoni karikatuur

Jeerum, kui hea laps!

Oleel Lagnut

Tegelased:

Juku
Juta
Jutukas tädi
Bussijuht
Sõitjad

Buss sõidab äärelinnast keskuse poole.
Reisijad rappuvad mõõdukalt.

BUSSIJUHT: Järgmine peatus: Kooli. (Koos Jutuka tädiga sisenevad mõned õpilased, nende seas Juku.)

JUTUKAS TÄDI: Astuge edasi, mis te seisate nagu puujumalad! Ärge trügige! No ma ütlen, see tänapäeva noorus on täitsa hukas! Eile neelas üks bussis mu vihmavarju alla, hea suursirm oli... (Trügib Jukut edasi, see märkab Jutat.)

JUKU (heatujulisena) Tere, Juta! Buss on nii pungil täis, et ei märka vanu sõprugi!

JUTA: Aa, tere, Juku! Sa särad näost nagu päike – ega sa ometi koolist tule?

JUKU: Koolist ikka! Kas tead, mul ei tule tunnale ühtegi kahte! Matas ähvardab isegi neli tulla, ja estas panin kõik liide-gid paika! Peale selle sain takkajärgi postiljonitöö eest preemiat kah...

JUTA: Siis on sul küll hea päev! Võib-olla peaksid loteriipileti ostma, kui sul täna niiviisi veab!

JUKU: Arvad?

TÄDI (on nende juttu pealt kuulanud): Isver, pileti! (Kobab taskutes ja kotis.) Kus mu kuupileti on? Ära varastatud! Röövlid! ... Või jäi ta teise ridiküli, kui eila turul käisin? Mis nüüd saab? (Pöördub kaassõitjate poole.) Kas teil pole mulle piletit müüa? Aga teil? Kas siin pole ühtki õiget eesti inimest? (Koputab Juta õlale.) Preili, müüge mulle üks pileti!

JUTA: Mul on ainult kuupileti!

TÄDI: No eks ma öelnud: see tänapäeva noorus ei kõlba kassi saba alla ka!

BUSSIJUHT: Järgmine peatus: Poe!

JUKU: Mina võin küll teile pileti anda. (Ulatab tädile pileti.)

TÄDI: Oi, kas tõesti? Oot, ma kohe otsin raha...

JUKU: Pole vaja – hea päeva puhul teen välja!

TÄDI:

Isver, kui hea laps! Sinust, poiss, saab tõeline härra! Võib-olla isegi pankur! Või president! Kui sa õige eesti laps oled, siis komposteerid pileti ära ka – aga vaata, et sa kogemata selle härra kõrvu ei komposteerid – nii suuri kõrvu pole ma eluilmaski näinud! Tea, kas on muusikainime või? Aga näe, sul ilusad pisikesed kõrvad nagu tuhkruul! Näita, kas on pestud ka? Üks on küll... Ega tänapäeval pole õiget seepi olemas, muudkui kameed ja kamüüd, aga vaat ennemalt oli kirju seep, millega minu kadund mees pesi kõrvu ja silmi ja sokke. Sa ikka pesed oma sokke? Näe, see härra seal vist küll ei pese, aga võib-olla tuleb ta turult juustu ostmast... Neid tänapäeva mehi ei või iial teada! Sulid, ma ütlen sulle! Eks ju? Vaadake kõik: jeerum, kui hea laps see siin on!

(niheleb): Ei tea nüüd...

TÄDI: Tädi, me tahaksime omavahel ka juttu ajada...

Isver! Need tänapäeva tüdrukud ajavad päise päeva ajal poistele ligi! Üks uih ees ja aih taga! Ole sa ettevaatlik! Panevad omale kabjad alla, ja see-likud on teistel vaevalt võõni! Mis seal siis imestada, kui tõved kallale tüki- vad! Sul, noormees, on ikka pikk pesu seljas? Eks sul on ikka korralikud vane- mad? Tänapäeval pidid valerahategi- jad kõikse paremini elama?

Äkitsi on see bussipileti ka võltsitud?

BUSSIJUHT: Järgmine peatus: Metsa.

JUKU: Vabandage, kas te väljute?

TÄDI: Ei välju!

JUKU: Palun, lubage mööda!

JUTA: Juku, kuhu sa tormad, sul ju veel

koduni kuus peatust?...

JUKU: Ükskõik, lähen jala!

(Hüppab bussist maha.)

TÄDI: Poiss, pea kinni, miks sa ei vasta, kui vanem inimene küsib? Jeerum, kui paha poiss! Ma ütlen: need tänapäeva lapsed on täitsa hukas!

Eesriie

Saladuslik Hilli Rand tsirkus

EESTI RIIKLIKU NUKUTEATRI
SUVEÕUE ETENDUS

Lavastaja **Eero Spriiit**
Treener-lavastajad **Tiina Gross**
ja **Terje Veske**
Kunstnik **Kalju Kivi**
Helilooja **Tõnu Raadik**

Kas on võimalik, et ühe linna sees peitub veel teinegi, hoopis erinev linn, kus aeg voolab omamoodi, inimesed käivad keskaegsetes riietes ja kasutavad turuväljakul sisseoste tehasesid vanaaegseid tukateid ning kuninga-

lossi valvavad karmiilmelised vahisõdurid?

Jah, niisugune linn on tõepoolest olemas nende jaoks, kes juunis või augustis Nukuteatri suveõue väravast sisse astuvad. Seal käib täisvereline elu, millest küllastajadki saavad osa võtta.

Linnakese rahulikku elu pole aga kauaks, sest saabub salapärase tsirkuse, mis toob kaasa palju segadust ja põnevust. Peadpöörivate tsirkuse- numbrite taustal hakkab hargnema lugu kadumise ja leidmise, reetmise ja kättemaksust, nõidusest ja eneseületamisest.

Enam kui üheksa ametit!

Barbie, nagu te kindlasti juba teate, pole mingi koduskonutaja. Tal on kogu aeg tahtmine teha midagi uut ja huvitavat, ning seetõttu on ta oma pika elu jooksul vahetanud hulga ameteid.

1959. aastal töötas Barbie mannekeenina, kes reklaamis teismeliste rõivamoode.

1961. õppis Barbie juurde kolm ametit: temast sai nii baleriin, halastajaõde kui stjuuardess.

1965. hakkas ta koguni astronaudiks! Lendamisest vabal ajal tegeles Barbie sellal moereklaamiga ja õpetas ülikoolis tudengeid. Küll ikka pidi nuku plastikajudesse palju tarkust mahtuma!

1975. aastal hakkas Barbiet huvitama sport: ühtviisi osav oli ta nii mägisuusataja, iluuisutaja kui ka võimlejana.

1985. aasta oli ka nuku jaoks teguderohke: siis tegutses ta moeloojana, TV uudistereporterina, loomaarstina ja õpetajana.

MATTEL®

Enne, kui oma loetelu jätkame, tahaksime näha teie joonistusi ja jutukesi teemal "Sellist ametit pole Barbie veel pidanud!"

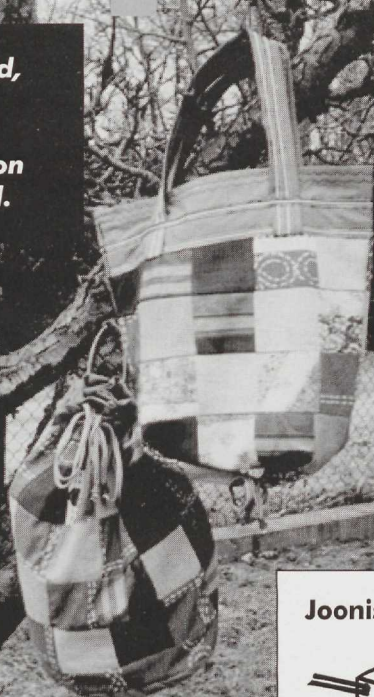
Parimatele auhinnad firmalt Mattel!

Suvisele laulupeole,
kontserdile või randa minnes tuleb
ikka üht-teist kaasa võtta.
Poest ostetud kilekott pole pooltki
nii mõnus ja kena kui emaga koos
õmmeldud selja- või õlakott.

Suvine panipaik seljas!

Fotolt 1 näed,
missugune
on kott siis,
kui paelad on
kinni seotud.

Fotol 2 on
kotipaelad
lahti.

Koti õmblemiseks on vaja:

riiet ja voodrit (50 x 80 cm);
kahte kotipõhja;
kanti (15 x 80 cm);
sangapaela (20 cm);
2 x 1 m sidumispaela.

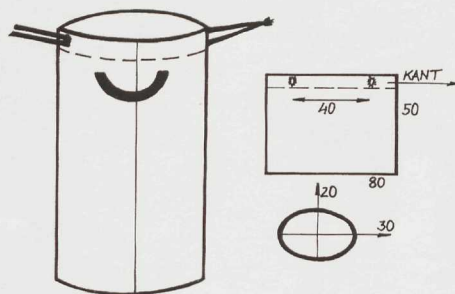
Minu seljakotid on ruudukujulistest lappidest
kokku õmmeldud. Tore on kasutada ka kantud
teksade sääri – neil on juba taskud küljes.

Kõigepealt tuleb õmmelda torudeks pealmine ja
sisemine riie. Parevalt poolt õmmelda ka mõle-
male tükile põhi. Seejärel pane sisu kesta sisse.

Koti ülemine serv kantida. Kant tuleb õmmelda
alguses voodripoollele, siis teha kahele poole nõo-
paugud paela jaoks.

Lõpetuseks teppida kant paremale poole – nii
saame paeltele tunneli. Alles nüüd kinnitame san-
ga ja ajame kahelt poolt paelad kotitunnelisse.
Seome nad otstest kokku. Nende paeltega saame
kotisuu kinni tõmmata ja koti ka selga panna.

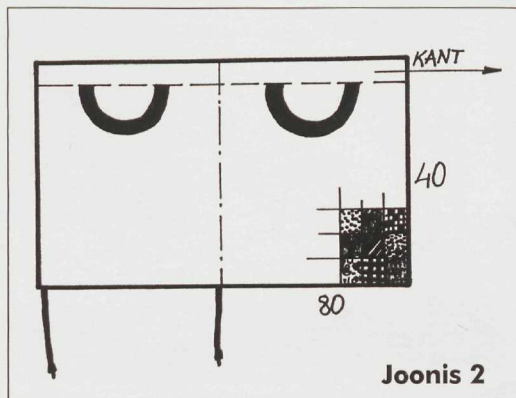
Joonis 1

Õlakoti jaoks on vaja:

riiet ja voodrit
(40 X 80 cm);
kanti (15 X 80 cm);
2 õlapaela (70 cm);
2 sidumispaela (25 cm).

Õlakotil õmmelda
samuti kõigepealt pealis-
riide- ja voodritükid nel-
jakandiliselt kokku. Pealis-
riidel panna alla kahte
otsa õmbluse vahele kaks
sidumispaela. Ülemine
serv kantida nagu selja-
kotil ja kinnitada sangad.
Alumiste sidumispaelte ot-
sad saame kotipõhja alla
kokku siduda.

Joonis 2

Fotod ja tekst
Gled-Airiin Saarso

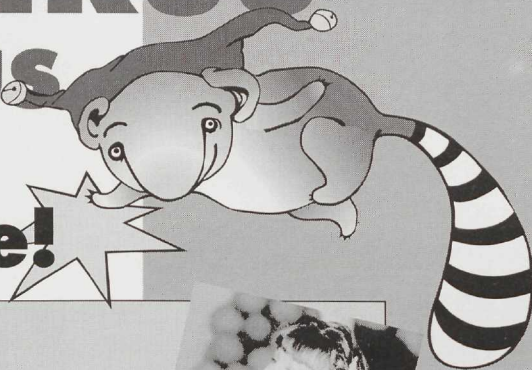
**Kirjanurk
+ laulu lapsed**

Muinasjutumaa-
ristsõna
auhinna saab
Liisi Toomsalu.

Lemmikloomafotode
eest saavad auhinnad
Melisse Chalvin
ja **Heini-Sten**
Poidjutsenko.

Aprillinumbri suure
ristsõna vastus on
"...täiskasvanuid".
Loosiõnn naeratas
Marina Gribile ja **Rein**
Lellepile.

Jaanikuu tervitus kõigile sõpradele!

Saagem tutavaks! Tähtede laul '97

Muusikasõbrad teavad,
et tähedki oskavad laulda –
ja kuidas veel!

Kati Builo Tallinna
Filharmoonia kaunite kunstide
koolist võitis esikoha
8-10aastaste vanusegrupis.
Õpetaja Jaanika Sillamaa
juhendamisel õppis ta
selgeks laulu "Vaeslapse blues".

Maarja Kivi Kopli kunstikesk-
koolist esitas võistlusel laulu
"Taas sajab lund".
Maarja tuli võitjaks
11-13aastaste laste seas.
Tema juhendajaks on
õpetaja Riina Kivi.

Karolin Adamson õpib
Meera laulustuudios
Kristi Kiilu käe all. Tema
saavutas lauluga
"Octobus blues" võidu
14-15 aastaste vanusegrupis.

Märtsinumbri suure ristsõna
vastus on "...iga päev koolis".

Auhinna saavad seekord
Uku Püttsepp
ja **Kaarel Saaremets.**
Siili-ristsõna vastus on "Suur
soe suvi". Loosiõnn naeratas
Elari Haugasele.

Raamatukoi-ristsõna vastus
on Oskar Lutsu "Kevade".
Õige vastaja auhinna saab
Tiina Sinisoo.

Salmikukogu-kleepsude
võitjad on **Kadri** ja
Piret Raudvere ja
Rita Rõõmus Võrust,
Kristiina Roomets
Ruilast ja **Martiina Viil**
Tartust. Kuid salme võib
saata edaspidigi –
Triibu-Liinell on varuks
veelgi vahvaid
auhinnakleipse!

Piletid "Kosmose kossule"
ja filmiplakatid said:

Pille Silvet, Alina Meidra,
Katrin Seglins, Heiki Rajalo,
Taavi Saft, Elari Haugas,
Marek Rei, Kristiina Roomets,
Ants Veski, Senan Davudov,
Peep Oks, Marsille Volmer,
Jaanus Viikmaa, Triin Kasenurm,
Katrin Nasir, Eimar Viimsi,
Siiri Salutee, Ebe Heinmaa,
Agris Meltsas ja Vadim Seljavko.

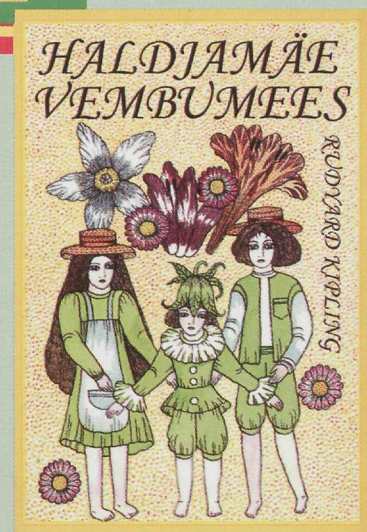
Barbie moejoonistust
preemiate saajad on
Getter ja **Katri Lindau,**
Kadri ja **Piret Raudvere,**
Elis Saar, Siiri Salutee
Tiina Sinisoo, Thea Viks
ja **Marsille Volmer.**

LEGO-ussi
ruutudest tuli välja kapten
Rogeri nimi. Vesterni-
auhinna järele võib tulla
Vallo-Andreas Hallik.

Sul on õigus

Küllap oled tähele pannud, et peale loodusseaduste valitsevad maailmas veel teisedki, inimeste poolt loodud seadused. Mõned inimesed kipuvad tegema tegusid, mis teiste elu ära rikuvad – selliste kurikaelte vaoshoidmiseks on seadusete-gijate poolt loodud kriminaalkoodeks, mille vastu eksijaid karistatakse karmilt. Koolilaste jaoks on loodud omad reeglid, mille täitmisel peavad õpetajad silma peal.

Ega seadused ja reeglid ole mõeldud selleks, et meie elu muutuks kurvaks ja igavaks – otse vastupidi: seadused aitavad kõigil inimestel oma ühisel paremini korraldada.

Kuid igasugustele kohustustele ja keeldudele lisaks on meil kõigil ka omad õigused. Neid tundes on lihtsam teha plaane ja oma elu sättida.

Kõik praegused täiskasvanud on kunagi lapsed olnud ja kõigist praegustest lastest saavad kunagi täiskasvanud. Selleks, et ka lapsed teaksid, missugused on nende õigused, on Lastekaitse Liit välja andnud raamatud, mis tutvustavad ülemaailmselt vastu võetud Laste õiguste konventsiooni.

Kõige pisematele mõeldud raamatuke **"Mul on õigus"** tutvustab lapse õigusi lühidalt ja värsivormis, keskmise kooliea raamat, mis peaks sobima meie ajakirja lugejatele, kõneleb neist õigustest veidi pikemalt ja jutustab ühe klassi õpilaste elukäigust. Kas iga laps, kelle vanemad on õnnetuseks lahu läinud, teab näiteks seda, et tal on õigus kohtuda isaga ka siis, kui see elab perest lahus?

Keskkooliõpilastele suunatud raamatukeses on lapse õigused kirjas samas vormis nagu konventsioonis.

Kui sa aga tahad näiteks suvel tööle minna, siis oleks kasulik pihku võtta Malle Hallimäe koostatud raamat **"Kas mina tean?"** – sellest saad teada, kus ja kui pikalt lapsed töötada tohivad. Raamatus on kirjas ka paljud muud lapsi ja noori puudutavad seadused. Kui sul neid raamatuid uurides tekib küsimusi, mõtteid ja ettepanekuid, siis saad neile vastuse Lastekaitse Liidult. Aga küllap oskavad sulle vastata ka su oma ema, isa või klassijuhataja.

Mida sa teeksid, kui näiteks Tarzanit mängides kohtuksid äkki päris-Tarzaniga? Sellisega, kelle huikamist džunglis kardavad paljud tugevad metsloomadki? Või mis näo teeksid, kui mängiksid Mowglit, ning korraga seisaks päris-Mowgli su ees?

Raamatus **"Haldjamäe vembumees"** juhtub just niisugune lugu inglise lastega, kes jaaniõhtul mängivad oma kolmele lehmale Shakespeare'i näidendit "Suveöö unenägu". Üks selle näidendi tegelastest – vallatu vembuhaldjas Puck – aga pugistab põõsas naeru ning võtab nõuks lastega seltsida. Nicki, Dani ja Unaga koos võid sinagi "Haldjamäe vembumeest" lugedes seigelda nii haldjate kui kuningate seltsis. Maara Vindi poolt kaunit kujundatud raamatu andis välja kirjastus Varrak, ning kui tuletame meelde, et selle autori **Rudyard Kiplingi** sulest on tulnud palju mõnusaid muinasjutte (nagu näiteks "Kass, kes kõndis omapead" ja üks kogu maailma laste lemmikteoseid – "Mowgli"), siis on selge, et tegemist on väärt raamatuga.

LEIA KAKS SARNAST USSIKEST!

Pildid joonistas Elisabeth Salmin

LEIA VÄHEMALT 10 ERINEVUST!

TEE SÕBRAGA VÕISTLUS, KUMB
LEIAB ROHKEM ERINEVUST!

